

DALYVAUKMĖ LIETUVIŲ POGRINDŽIO VEIKLOJE

Paskutiniu metu Lietuvoje ėmė gana stipriai reikštis pagrindinė veikla, siekiant iškovoti šiek tiek daugiau nors pilietinių laisvių, kurios yra garantuotos pačios Sovietų Sąjungos konstitucijos. Sudarytas komitetas Lietuvos tikinčiųjų teisėms ginti, kuris atkreipė ir vakarų pasaulio spaudos dėmesį. Paskelbtas 45 pabaltiečių kreipimasis, prašant didžiasias pasaulio alstybes panaikinti Ribbentropo - Molotovo pasirašytą už Pabaltijo ir Lenkijos pasidalinimo pakta. Prašoma panaikinti to pakto įvykdytą Pabaltijo tautų okupaciją ir gražinti joms laisvę. Tai vis drąsūs mūsų tautiečių žygiai, norint iškovoti Lietuvai daugiau laisvės.

Bet šalia to pati reikšmingiausia veikla yra pagrindžio spaudos leidimas ir jos persiuntimas į vakarus. Tiesiog tenka stebėtis, su koku pasiaukojimu ir drąsa lietuviai rizikuoja savo laisve ir gyvybe, norėdami gelbėti vergijos replėse dusinamą mūsų tautą, išgelbėti jos dvasinį gyvybę. Pats seniausias pagrindžio leidinys yra L. K. Bažnyčios Kronika, einanti jau nuo 1972 metų. Visi jos numeriai yra pasiekę vakarų pasaulį ir čia paskleisti įvairiomis kalbomis. Tam kronikų išvertimui, atspausdinimui ir išplatitimui reikalinga nemažesnio pasiaukojimo ir iš mūsų, išeivijos lietuvių, pusės. Kokią reikšmę turi šitas darbas, nusakė neseniai iš okupuotos Lietuvos atvykęs Romas Giedra Lietuvos

kongrese, Clevelande. Cituojame:

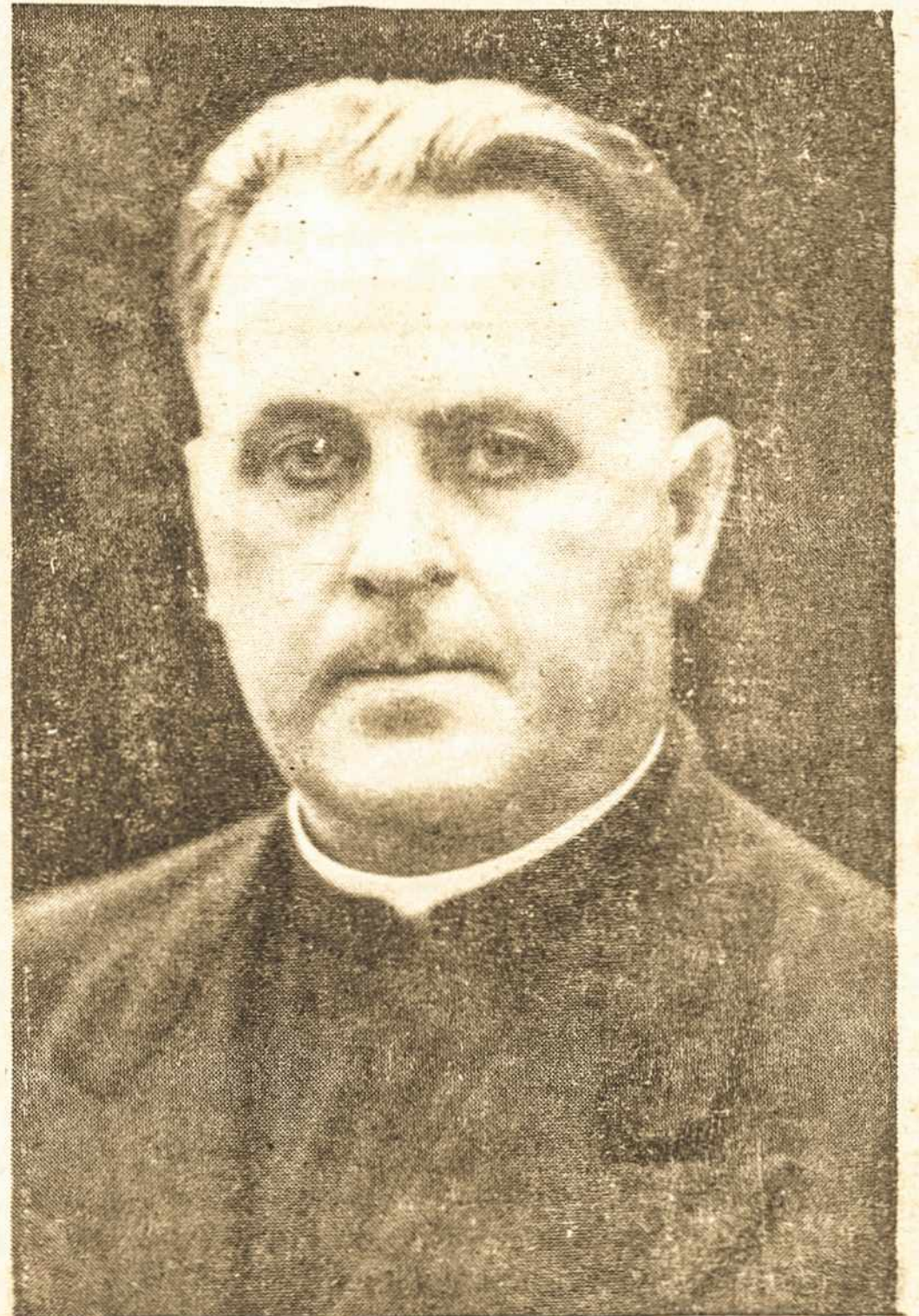
"Ta proga noriu paminėti du taurius išeivijos lietuvius, kurių idealizmas turėtų įkvėpti mus visus. Pirmas iš jų — kunigas Kazimieras Kuzminskas, kurio pastangomis leidžiama "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika" lietuvių, ispanų, anglų, prancūzų kalbomis. Iš savo pusės noriu jam padėkoti visų savo draugų vardu, kurie liko Lietuvoje, kurie kankinasi lageriuose ir kalėjimuose. Mes pavieniai asmenys ir lietuviškos organizacijos privalome jį paremti moraliai ir materialiai".

Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikoms leisti sąjungai vadovaujantis kun. Kazimieras Kuzminskas ir visi Centro valdybos nariai jaučiasi pasirinkę teisingą kelią, norėdami tą Lietuvos pagrindžio veiklą pratęsti ir čia, laisvuose vakaruose. Ji siekia, kad pavergtos Lietuvos persekiojamų brolių pagalbos šauksmas būtų išgirstas visame pasaulyje įvairiomis kalbomis.

Šiomis dienomis jau išėjo iš spaudos pirmasis ispanų kalba L. K. B. kronikų tomas, o jau baigiamas ir tuoj išeis lietuvių kalba penktasis tomas, ir dar šiais metais pasirodys anglų kalba pirmasis tomas. Baigiamas ir prancūzų kalba pirmasis kronikų tomas. Tai nepaprastai dideli darbai, o talkininkų taip maža. Kviečiamos organizacijos ir pavieniai asmenys įnešti savo dalį, prisidėti kas darbu, kas lėšomis prie tų užmojų, kas

Lietuvos nacionalinė
mažvydo biblioteka

AŠTUNTOSE MIRTIES METINĖSE

LAIŠKAS KUNIGUI BENEDIKTUI SUGINTUI —
DIDŽIAJAM ŠVIETIMO — ŠALPOS APAŠTALUI
Rašo Rimas Amalviškis

"Jei nesugrįšim į tėvynę,
Prie Mūsų, Minijos krantų—
Mūsų ainiai—Tave atminę—
Tau pins girliandų vainikus. . ."

Gerasis Kunige Benediktai,
Aš skaudžiai apsirikau, kada prieš ketvirtį šimtmečio tikėjau, kad mūsų ainiai, Tavo šviesiam atminimui reikšdami pagarbą, nuostabą ir gilų dėkingumą, Tau pins garbės vainikus. . .
(Nukelta į 3 psl.)

mingo užbaigimo.

Pati viena sąjungos valdyba to darbo atlikti negali. Ateikite jai talkon su tokiau pat pasiaukojimu, kokį rodo mūsų pavergtos Tėvynės pagrindžio kovotojai. Tęskite jų darbą čia išeivijoje, o sujungtos širdys ir rankos tikrai priartins mūsų Tėvynei laisvės dienas. Sąjungos adresas: L. K. B. Kronikoms leisti sąjunga, 6825 S. Talman Ave., Chicago, Ill.

DIRVA

Čia, Brazilijoje, stengiamasi versti KRONIKĄ portugalų kalbon ir išleisti brošiūrom — sąsiuviniais. Jau išėjo trys numeriai CRONICA DA IGREJA CATOLICA NA LITUANIA. Kiekvieno jų numerio išsiuntinėta 230-čiai vyskupų, 98 laikraščiams, 69 ambasadoms, 20-čiai deputatų, ir senatorių, 125 vienuolijoms, neskaitant kitų, padalintų asmeniai ar per rankas. Susidaro nemažės išlaidos ne tik atspausdinimo, bet ir išsiuntinėjimo. ML-vos administracija dėkoja visiems, vienu ar kitu būdu parėmusiems ir šį mūsų spaudos darbą.

SEM ANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 44 21 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.300.00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8.00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
Užuojaustos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anuncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr.50.00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Simas Kudirka Prancūzijos televizijoje

Sausio 21-24 dienomis Paryžiuje lankėsi Simas Kudirka. Kelionės tikslas — dalyvauti vienoje prancūzų televizijos emisijoje.

Sausio 22 d. buvo rodomas amerikiečių filmas apie S. Kudirką. Po filmo buvo debatai apie laisvą žmonių keliavimą. Debatuose su Simu dalyvavo A. Goldberg — amerikiečių delegacijos pirmininkas Belgardo konferencijoje, M. Eidelman — Latvijos žydas, iš S. Sąjungos emigravęs Izraelin, E. Lozanski — profesorius Rochesteryje, JAV (žmona, likusi Sov. Sąjungoje, jau keli metai laukia leidimo išvykti pats savo vyrą), L. Kozlov su žmona — buvę Bolšoj teatro baletų šokėjai, dabar gyvena JAV, J. Poperen — prancūzų socialistų partijos atstovas, ir viena pabėgėlė studentė čekoslovakė. (Prancūzų komunistų partijos ir Sov. Sąjungos ambasados Paryžiuje atstovai atsisakė dalyvauti debatuose). Emisija tęsėsi nuo 20.40 iki 23.30 valandos.

Šia proga PrLB valdyba buvo paruošusi ir vienur kitur išsiuntinęs informacinės medžiagos apie Lietuvą ir S. Kudirką. Atsiliepė milijoninio tiražo dienraštis France-Soir, kurio korespondentas J. J. Jonas atvyko pasikalbėti su Kudirka. Pokalbis su Simo nuotrauka išspausdintas dienraščio rytinėje laidoje dar prieš emisiją (sausio 22 d.).

Sekancią dieną S. Kudirka buvo pakviestas į Radio Liberty. Jo kalbą lietuviams Tėvynėje pravedė kun. J. Petrošius. Svečias papasakojo apie savo dalyvavimą prancūzų televizijoje, pokalbį su France-Soir korespondentu ir pareiškė savo nuomonę apie sovietų smurto išdavas paskutinių įvykių raidoje (Afganistanas, Sacharovas, olimpiada Maskvoje).

Simui Kudirkai pagerbti PrLB valdyba

suruosė vaišes Lietuvių katalikų misijoje. Paryžiaus lietuviams buvo graži proga susipažinti su tauriu Lietuvos sūnumi, jį pagerbti ir išgirsti. Nors buvo darbo diena (vidurdienis!), į vaišes atvyko, palyginti, gausus būrelis tautiečių ir svečių: PrLB tarybos pirm. R. Bačkis su žmona, PrLB valdybos nariai P. Klimas, A. Mončys ir kun. J. Petrošius, Sorbonos profesorius J. Matoré, dr. E. Aleksandravičienė iš Mulhouse ir kiti. Atsakydamas į kun. J. Petrošiaus sveikinimą, Kudirka kreipėsi į visus pobūvio dalyvius jautriai žodžiu:

„...Nepasimeskim, mielieji! Dėkui Dievui, esame laisvi... Niekas mūsų neareštuoja, niekas nesako: „Nutilk, deportuosim!“ Vakarai — laisvės simbolis! Labai gaila, kad tas laisvės simbolis daug kur neįvertinamas... Ką darysi! Naujieji rusų žingsniai, plečiantieji savo imperiją Azijoje, gal atidarys akis ir tiems, kurie klydo. Tad kantriai tęskim kovą! Kiekvienas atstovaukim Lietuvai! Jungimės! Labai svarbu, kad jungtumėms su visų tautybių atstovais, kurie šiandien yra po Kremliaus letena. Nesvarbu, kad jis nelietuvis! Nesvarbu, kad jis ukrainietis, žydas, latvis, estas, gruzinas ar net rusas, bet doras rusas. Jungimės su jais! Tik vieningi — kaip suspausta kumštis — mes būsim pajėgūs! Moraline jėga mes nugalėsime smurtą, terorą, spaudą. Ir aš tai tikrai, giliai tikrai! Gal nesulauksiu to prakeikto rusų imperijos bastijono žuvimo, bet būkit tikri — tas bastijonas braška... Negali būti jokios kalbos apie olimpiadą Maskvoje...“

Ačiū jums už dėmesį. Nenusiminkim! Aukštyn galvas!

Dievai laiminant, mes laimėsime!“

Tos pačios dienos vakare (sausio 23 d.)

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

Skaitant lietuvišką spaudą vis užtinku, kad tai ten ar ten veikia lietuvių fondas. Daugelyje kraštų lietuviai susiorganizavo ir įsteigė savo fondą. Tai labai didelės naudos mintis. Sveikintini tie žmonės, kurie pajėgė projektą paversti realybe.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse tas fondas jau pasiekęs virš pusantro milijono dolerių vertės. Kanadoje atrodo irgi nedaug atsilikęs. Fondo nušimčiai paremia nepaprastai daugelį visuomeninių darbų. Be tų pajamų daugelis projektų nebūtų išėję iš popiežiaus ribų.

Brazilijoje šiuo reikalu prieš kelis metus rūpinosi inž. J. Bačelis. Visuomenės paramos trūkumas šį darbą sustabdė. Kaip ir visur, kad ir geriausios mintys nevisuomet susilaukia visų paramos ir pritarimo. Deja, tikrai deja.

Pasapnuoti, pasvajoti vistik galima. Kas būtų, jeigu ir mes tokį fondą įsteigtume? Sakykime, kad ir labai mažutį. Daleiskime, kad atsirastų tikrai vienas šimtas lietuvių ir sumestų po tūkstantinę "ant pradžios gyvenimo". Jeigu tie pinigai — šimtas tūkstančių — būtų padėti į taupomąją kasą, tai galėtų jau turėtume apie keturiasdešimt tūkstančių pajamų, tarp nušimčių ir nuvertinimo. Gal tai ir nedidelė suma, bet toksai jnašas į visuomeninį darbą būtų gana reikšmingas. Šiandien tokią sumelę sugraibstyti tektų pržilti mūsų visuomenės veikėjams...

Ką reiškia šiandien tūkstantinė mūsų eiliniam piliečiui? Žinoma, kas gyvena iš kuklios pensijos — tai jau nemažas jnašas, bet daugeliui vidutinės klasės piliečiui, tai gal dviejų kompanijos vakarienė. Gal to ir neužtektų.

Ar dar galiu pasvajoti? Tai pasvarstykime, kiek tų visokių reikalų mūsų bendruomenėje ir kaip sunku sutraukti pinigus bet kokiam reikalui. Sunku tiems, kurie turi iš visų kamų prašinėti, nemalonu ir tiems, kai kur nuėjus į bendrus susitikimus, vis kam nors reikia tos paramos duoti ir duoti. Gal būtų daug patogiau, kad tie reikalai būtų rišami per bendrą fondą. Galėtu iš nušimčių ir nuvertinimo /juros e coreção monetaria/ būtų galima paremti veikimą, spaudą, senelius ligonius...

Bijau ir pasvajoti, kas pasidarytų, jeigu atsirastų daugiau negu šimtinė tokių savanorių. O kad taip B.L. Bendruomenė pajudintų šį reikalą? Finansų žinovų mūsų tarpe netrūksta. Verta išgirsti ir jų žodį.

S. Kudirkai priemoną suruosė prof. J. Baltrušaitis.

Simą Kudirką kelionėje lydėjo žmona Genė, Abu mieli svečiai su Paryžiumi atsisveikino sausio 24 d., išvykdami Vokietijon aplankyti savo dukros.

Simo Kudirkos apsilankymas Paryžiuje buvo reikšmingas: pamatėm asmeniškai ar televizijoje drąsų mūsų tautos vyrą, išgirdom jo viltingą žodį, o milijonams prancūzų jis akivaizdžiai priminė sovietų smurtą Lietuvai ir gal ne vienam atvėrė akis...

Širdingas ačiū, Simai! Lik sveikas! J.P.

PALIVANAS ACESSÓRIOS PARA AUTOS

TOCA FITAS — RODAS — PNEUS — RADIOS AM, FM.
SONORIZAÇÃO P/AUTOS. — FACILITAMOS PAGAMENTOS.

SÃO CAETANO DO SUL — AV. GOIÁS, 3324 — FONE: 441-4766.

LAIŠKAS KUNIGUI BENEDIKTUI SUGINTUI ...

Laiko dulkės ir dienų smėlis jau storu sluoksniu nuklojo Tavo šviesųj atminimą. O taip: menu, kad ir Tu tada prieš pustrečio dešimtmečio, dar tik šešių dešimčių "jaunuolis" — paskaitęs mano eilėraščių — atleidžiai nusišypsai ir numojai ranka:

— Niekas nepins vainikų mano atminimui, nei man jų reikia. Dirbau ir dirbsiu, kol Kūrėjas leis, ne praeinančios garbės siekdamas, o tik tai savo krikščioniškai lietuvišką pareigą atlikdamas. Esu įsitikinęs, kad religija, šviesa ir mokslas lietuviškam išsivijojimui yra visų svarbiausia. O visa kita — laiko vėjai nupūs į užmiršimą. . .

Taip, Tu geriau pažinėjai žmogiškos atminties trapumą. Tu per ilgą turiningai vertą žemiškąją kelionę nesiekei praeinančios garbės laurų. Tau rūpėjo tik darbas, bet ne žmonių dėkingumas.

Tu praėjai milžino žingsniu — nepailstančiu ir nepavargstančiu žingsniu — nusižeminusiai palenkta galva ir menkutėlei aukai ištiesta ranka. Tu, kaip toji legendos elgetė Supriya, pats nieko sau neturėdamas, neretai alkdamas ir nuskuręs, ryžaisi pamaitinti ir įduoti į rankas šviesos žiburėlių šimtams ir tūkstančiams. . .

Šniokščia ir praūžia dienos, skęsdamos laiko verdėje. Klostosi metai ant metų, ištrindami praeities žymes, nešdami užmiršimą ir abiejingumą viskam, kas jau kartą nugrimzdo į praeities bedugnę. . .

Ar šiandien Tu nepaklausi iš dangiškųjų aukštybių:

— Kur yra tie šimtai ir tūkstančiai kūdikišku nekaltu šypsniu bešvietusių veidelių — tų, kuriuos Tu neapsakoma kantrybe ir pasišventimu prirengi prie Pirmosios šventos Komunijos? Ar bent vienas vienintelis iš jų labai skaitlingos minios šiandien prisimena tą, kuris jam pirmąjį kartą įteikė šventąją Susitaikymo Duoną?

— Kur yra toji gausinga minia išvargusių benamių, kuriuos Tu ištraukei iš badmirio lagerių — pats nieko neturėdamas — jiems "sumedžiojai" šimtus affidavitų. Ar daug kas iš jų bent šventomis Mišiomis pagerbia anų laikų Geradarijo atminimą?

— Kur esame mes, kurie dar bent retkarčiais užklystame į Viešpaties Dievo namus Vila Zelinoje ir net Tave mirties metinių proga, nors trumpu dėkingumo malda tingime pagerbti tą, kuris upes prakaito išliejo, kuris ilgais metais rūpesčių nemigo naktis pradūsavęs, kad mes dar ir šiandien, po 45 metų, galėtume susirinkti lietuvišku žodžiu pagarbinti Visatos Kūrėją? O, taip — tai buvo mūsų aukos. Mūsų milreisai, centai ir doleriai. Bet ...mes patys niekad jų nebūtume nunešę ir savo rankomis įmūrinę į Dievo Namų sieną, jeigu nebūtume turėję nepavargstančio optimisto kunigo Benedikto Suginto. . .

— Kur, pagaliau, šiandien yra tas skaitlingas lietuviškas jaunimas, tas gražiausias mūsų tautos žiedas, kurių daugelis ir daugelis be kunigo Benedikto nenuilstančio ryžto ir pastangų, nebūtų pasiekę aukštesnio mokslo, nebūtų susikūrę šviesesnių ateities dienų? Tos Jo šelptosios Vargo Mokyklos, Šešioliktos Vasario gimnazija, Tėvų Saleziečių gimnazija, tie pasaulyje išsibarstę lietuviški šiandienos šviesuoliai, kurie tik Jo pastangų ir vargo dėka susikūrė šviesesnę ateitį? Gerai žinau, kad nebuvo lengva be namų ir be parapijos, nuskurdusiam ir apiplyšusiam kunigui suelgetauti tuos šimtus tūkstančių dolerių, kad sotūs ir linksmi mūsų tautos ainiai galėtų be rūpesčio siekti šviesesnių gyvenimo dienų. . .

— Tau visai nerūpėjo, Kunige Benediktai, ir Tu nenorėjai žinoti, kad gal dauguma to šelpiamo jaunimo neišliks lietuviškas, nenorės dirbti lietuviško darbo ir Tavo

Kun. B. Suginto pusseserė su dukra ir kun. P. Urbaitis prie pašarvoto Velionies

pastangų šalpos auka nepasieks tikslo, kaip dar net ir šiandien mėgina savo lėkštą galvojimą pridengti tie, kuriems krikščioniško lietuviškumo išlaikymo pastangos atrodo bergėdzios ir tuščios...Mėginama dengtis nemaloniais, negeistiniais pavyzdžiais, pamirštant, kad nėra namų be dūmų ir, kad gražiausi kviečiai išaugina vieną kitą kūkalį ar svėrę.

— Taip, kunige Benediktai, praslinko jau ketvirtis šimtmečio, kai klojau Tavo atminimui skietas mintis į "Tėvynės Vaidilos" lapus. Tada tik menkutę dalelę Tavo veiklos ir darbų tepajėgiau sukloti į knygą, nors ir po to dar bent 16-ka metų Tu nenuilsdamas darbavaisi, kol Tavo pavargę žingsniai nukrypo į Amžinybę. Daug kas man priekaištavo, kad nereikėjo leisti Tavo darbų knygos, pačiam veikėjui dar gyvam esant. . . Iš gilaus patyrimo žinau, kad labai lengva kitų darbus griauti, priekaištauti ir neigti, bet labai sunku pačiam griovėjui ką nors pozityvesnio duoti. Aš tada teisinausi, kad ateityje gal būt nepajėgsiu nei tokių užrašų paskelbti — tokių su trumpintų, neapimančių šalpos darbų visumos, neišryškinančių valingos ir taurios asmenybės. Visa tai tikėjau si sutalpinti antroje "Tėvynės Vaidilos" laidoje, įterpiant daugelį papildymų, kad knyga būtų bent dvigubai didesnė ir turiningesnė. . .

— Kam? Kas ją skaitytų? Mes stengiamės kuo greičiau užmiršti praeitį. Nors ir gražiausia ir vertingiausia praeitis TURI riedėti į užmiršimą. Kam reikalinga II-ji knygos laida, jeigu ir pirmosios šimtai egzempliorių sudūlėjo lentynuose, niekam ja nesidomint. Nenorėjo jos žinoti net ir tie, kurie su pagarba ir nuostaba Tave miņėjo. Pamiršo net ir tie, į kurių rankas Tu šviesesnės ateities švyturį įdėjai — tas žaliasis lietuviškas jaunimas, kuris dabar jau suaugęs, nepanorėjo, kad bent lietuviškieji jaunimo namai Vila Zelinoje būtų Tavo vardu pavadinti. Nors Tu taip entuziastingai džiūgavai, kada jie buvo kuriami. . .

— Ir mes visi — kurie meldžiamės Vila Zelinos lietuviškoje šventovėje — visi Tave pamiršome, nors — atrodo — dar tik vakar Tu buvai mūsų tarpe, bet Tavo šviesų atminimą jau apklojo užmiršimo migla. . .

— Argi tikrai tiesa, kad kas nenori ar nemoka tinkamai pagerbti savo buvusiųjų šviesių asmenybių, jų nėra vertas turėti?

— Tu matai, garbingasis Dievo ir tėvynės krivi — Kunige Benediktai — kokios liūdnos ir skaudžios mintys mane slegia Tavo mirties metinių proga? Žinau, kad Tu atleidžiai šypsaisi tenai, iš dangiškųjų aukštybių, todėl tesuteikia Aukščiausias Tau amžinąją ramybę ir tikrai pelnytą poilsį, kurio žemėje Tu neturėjai. Itanhaém, 1980.

LIETUVIAI PASAULYJE

ČIKAGOS BURMISTRĖ UŽ LIETUVIŲ KOLONIJOS IŠLIKIMĄ

Čikagos burmistrė Jane Byrne, su miesto tarybos pritarimu, pagerbė Marquette Parko lietuvius, pakeisdama 69 gatvės pavadinimą, jį surišant su lietuviu tautiniu vardu. Gatvė naujuoju vardu LITHUANIAN PLAZA COURT pavadinta tik toje vietoje, kur randasi lietuvių kolonija, t.y. keturis blokus: nuo Kalifornijos gatvės vakaruose iki Western rytuose už kurios jau yra juodųjų rajonas. Taip, kad Čikagą dar nebraukia lietuvių iš "žemėlapių" kaip kad Amerika išbraukė Lietuvą ir kitas Pabaltijo valstybes iš Amerikos žemėlapių.

LITHUANIAN PLAZA COURT atidarė senatorius Frank Savickas ir pasakė gražią kalbą. Kalbėjo ir aldermanas Frank Brady ir miesto burmistrė Jane Byrne.

Š. m. kovo mėn. 9 d., sekmadienį, Chicagos burmistrė Jane Byrne atidarė 69 gatvę Marquette Parke, pavadinant nauju vardu "LITHUANIAN PLAZA COURT". Iš kairės: senatoriaus T. Kennedžio duktė Kara, kunigas Antanas Zakarauskas, burmistrė Jane Byrne, sen. Frank Savickas ir seselė M. Julia.

STIPENDIJOS STUDENTAMS

Prieš keletą metų Alekas ir Teodora Koyelaičiai-Kujalavičiai savo testamentu užrašė Kanados Lietuvių Fondui 100,000 dol., kurių palūkanų didžioji dalis turi būti skiriama lietuvių studentų stipendijoms, nežiūrint iš kokio krašto jie būtų. Tie garbingi lietuviai dar tebėra gyvi, bet jau kelinti metai dalimis įmoka KL Fondui po keletos tūkstančių dol. sumas. Taip kad jau susidarė toms stipendijoms nemaža suma.

Toms stipendijoms skirstyti pagal testamentą nuostatus KL Fondas sudarė specialią komisiją. Pagal tos komisijos paruoštas ir KL Fondo patvirtintas taisykles stipendijos bus mokamos pirmoj eilėj: 1) iki 2500 dol. siekiančiam daktarato laipsnio iš lituanistikos, 2) iki 2000 dol. siekiančiam magistrų laipsnio iš lituanistikos, 3) iki 1500 dol. lituanistiką studijuojančiam nors ir pašaliniu dalyku, 4) taip pat iki 1500 dol. neturtingų tėvų ar kraštų studentams, studijuojantiems nors ir nelituanistinius dalykus.

Visi šie asmenys prašymus stipendijoms gauti turi paduoti A. ir T. Koyelaičių-Kujalavičių stipendijų fondo komisijai iki 1980 m. balandžio 15 d. šiuo adresu: 1573 Bloor St. W., Toronto, Ont., Canada M6P 1A6, pažymėdami į kokį universitetą yra priimti. Daktaro, magistro laipsnio siekiantieji ir lituanistiką nors ir pašaliniu dalyku norintieji studijuoti be to turi pažymėti, ką studijuos ir pridėti Lietuvių Bendruomenės apylinkės valdybos ar kitos organizacijos pažymėjimą, kad jie yra reikalingi finansinės paramos ir charakteristiką apie jų lietuvišką veiklą.

Neatsiradus minėtiems kandidatams, stipendijos bus mokamos, parašiusiems betkokią progą universitetui kokį rašto darbą iš lituanistikos srities, lankantiems jaunimui ruošiamus lituanistikos seminarus. Šie kandidatai prašymus turi paduoti tai pat komisijai

tuo pat adresu iki 1980 m. birželio 30 d. Studentai, parašiusieji universitetui kokį rašto darbą iš lituanistikos, arba bent trumpą santrauką su nurodymu, kokia mokslinė literatūra naudojasi ir profesoriaus pažymėjimą, kad toks rašto darbas gautas.

Visos čia išvardintos stipendijos bus mokamos ir ateityje kol bus lietuviško jaunimo. Tad kviečiame universitetus baigusius ruošti mokslo darbus iš lituanistikos, studentus studijuoti lituanistiką nors ir

pašaliniu dalyku arba rašyti universitetams betkokių rašto darbus iš lituanistikos, tuo pagarsinant universitetuose Lietuvą liečiančią mokslinę literatūrą ir pačią Lietuvą, o tokių progų daugeliui studentų pasitaiko. Taip pat kviečiame jaunimą mokyti lietuviškoj gimnazijoje ir lankyti lituanistinį seminarą, kurį JAV-ėse kiekvieną vasarą ruošia PLJ S-gos Ryšių centras.

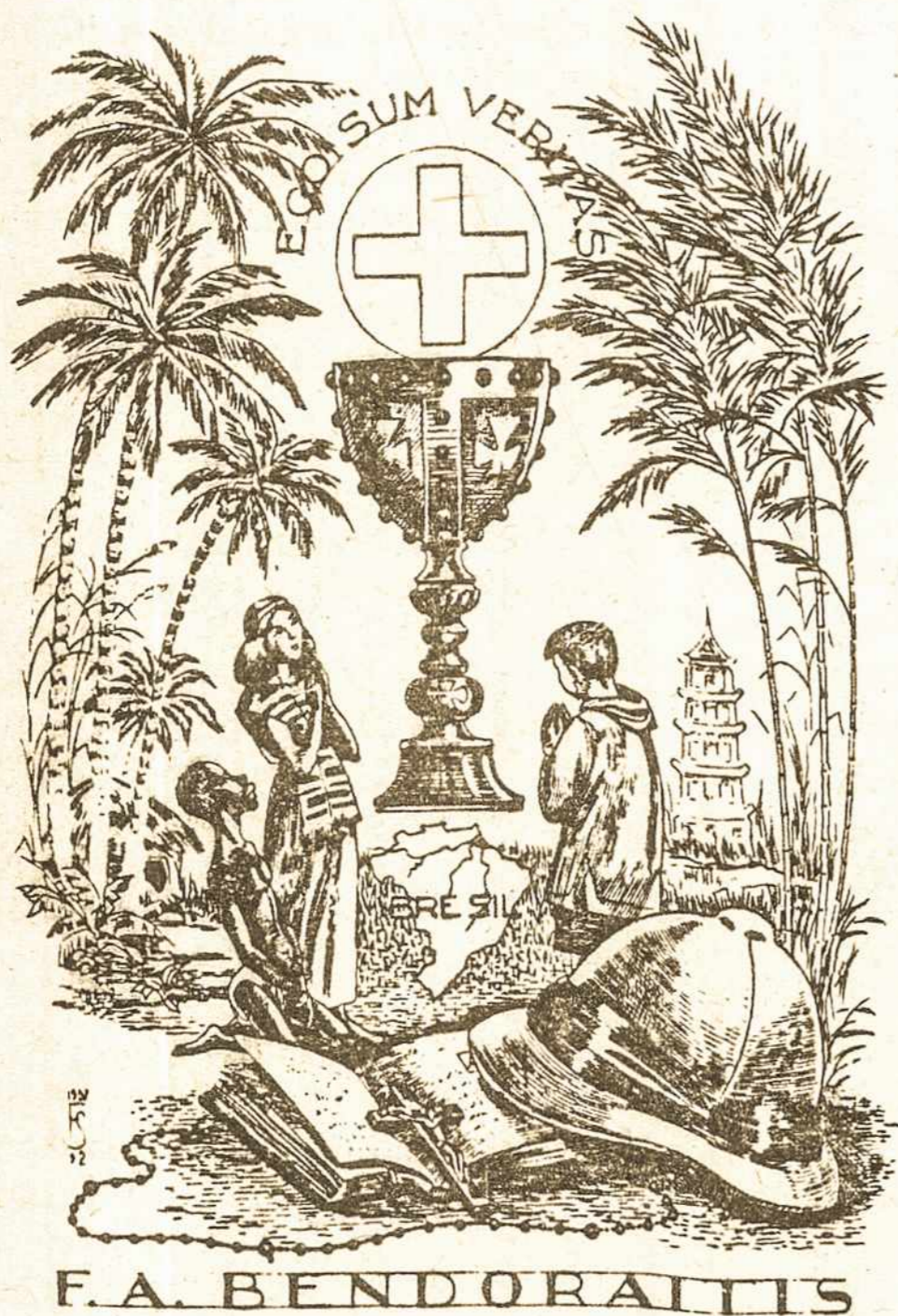
Lituanistika suprantama visa kas liečia lietuvių tautą ar valstybę.

Stipendijų Komisija

Be žodžių

Kun. F. A. Bendoraitis, misionierius

Séminaire de l'Institut Catholique
21, rue d'Assas, Paris VIe

Žemėje telieka tik tai,
kas buna paženklinta
didžia Dievo malone ir sakramentu.

Kunigo sakramentas
žmogu apjuosia aplink altorių
ir taip jo gyvenimas,
besilaikąs tarp žemės ir dangaus,
su altorium pasidaro neišskiriamas.

Simas Sužiedėlis

a l'honneur et la joie de vous annoncer qu'au nom de Son Excellence Monseigneur REY, et pour le service du diocèse de Guajara-Mirim (Amazonie-Brésil), Son Excellence Monseigneur BLANCHET, Recteur de l'Institut Catholique de Paris, lui confèrera l'ordination sacerdotale, au cours de la Vigile Pascale, le 16 avril 1960, à 20 heures, en l'église Saint-Joseph des Carmes, 70, rue de Vaugirard, Paris VIe.

Il vous prie de participer ou de vous unir par la prière à cette cérémonie et aux premières Messes qu'il célébrera en action de grâces,

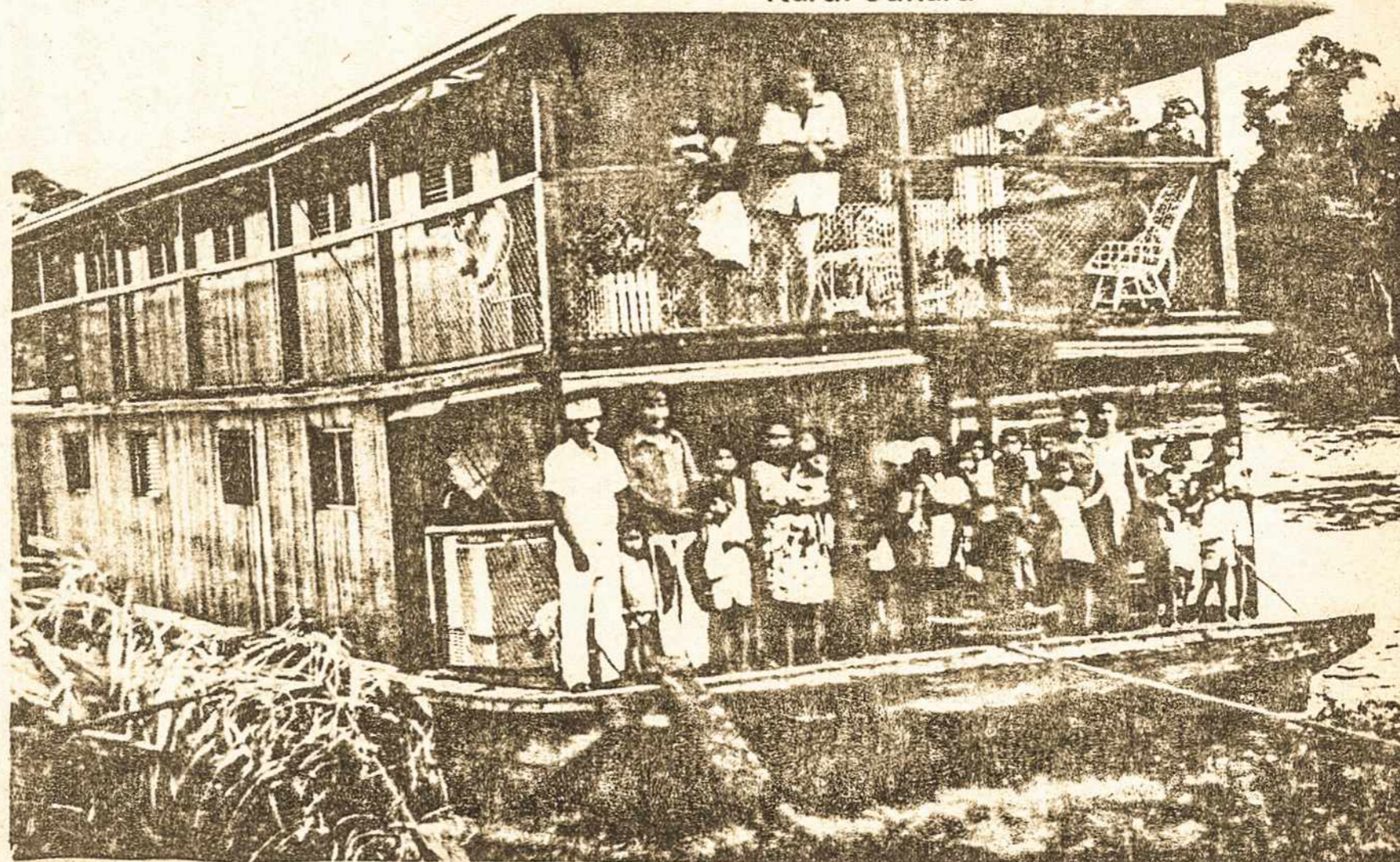
- le dimanche de Pâques, 17 avril, à 9 heures 30, en la chapelle des religieuses de Notre-Dame-de-Sion, 61, rue N.-D.-des-Champs, Paris VIe.
- le lundi de Pâques, 18 avril, Première Messe solennelle, à 9 heures 30, en l'église d'INGWILLER (Bas-Rhin).
- le jeudi 21 avril, à 7 heures 30, en la chapelle du Préventorium de CLIMBACH (Bas-Rhin).
- le vendredi 22 avril, à 7 heures, en l'église de WETTOLSHEIM (Haut-Rhin).
- le dimanche 1er mai, à 10 heures, en la chapelle de la Médaille Miraculeuse, 140, rue du Bac, Paris VIIe.

Viena seselė—vienuolė atsiuntė ML-vai ši kun. F. A. Bendoraičio šventimų į kunigus (1960 m. balandžio 16 d.) francūzišką pranešimą ir jo pirmųjų Mišių celebravimo programą. Seselė prašė neužmiršti paminėti jubiliejaus ir pasveikinti kun. Bendoraitį.

Niekas nėra taip niekinamas, mažiau suprastas,
daugiau puolamas visoj istorijoje, kaip k u n i g a s.
Visdėlto tik prieš jį žmonės klaupia. . .

Iki laikų pabaigos kunigas bus labiausiai mylimas ir labiausiai mekenčiamas.

Kard. Suhard

Tėvas Bendoraitis savo laive-ligoninėje vienoje Bolivijos upėje.

Kultūrinė Kronika

LIETUVIŠKŲ REIKMENŲ KATALOGAS

Džiugu pranešti, kad pagaliau iš spaudos išėjo seniai lauktasis lietuviškų reikmenų katalogas. Tai 72 psl leidinys (įskaitant priedus) su daugeliu švytinčiai spalvotų nuotraukų. Jame įtraukta netoli tūkstančio visokiausią lietuviškų suvenyrų, gintaro, aukšo, sidabro, odos, keramikos, kristolo išdirbinių, margų audeklų, puikių medžio drožinių, lietuviškais simboliais antspauduotų krepšių, žiursių, skėčių, marškinėlių, knygų, plokštelių, magnetofono juostelių, rašomųjų lietuvišku šriftu mašinėlių, netgi maisto delikatesų – žodžiu, visko, kas tik gražu ir jauku lietuviui akiai, ausiai ir net liežuviui, kas tik manifestuoja ir išreiškia lietuvių tautos kūrybingumą bei savitumą.

Šį unikalinį katalogą išleido trijų veiklių jaunų bostoniečių (Mykolo Drungos, Gintaro Karoso ir Rymo Manomaičio) vadovaujama Baltic Associates bendrovė. Iš tiesų, bendrovės tikslas kultūrinis ir patriotinis – skatinti mūsų taudodailės ir kitų pritaikomojo meno ir mokslo darbuotojų gamybinę veiklą, jiems atveriant plačią laisvojo pasaulio lietuvių rinką (katalogas leidžiamas net 40,000 egz. tiražu!) ir tuo pačiu tai rinkos masei atskleidžiant galimybę lietuviškojo kūrybingumo vaisiais išpuošti savo gyvenamąją aplinką, apsi-reikalauti gražiais, simboliškais, vertingais lietuviškais reikmenimis. Bendrovė pasiekia ir aptarnauja ypatin-gai senųjų emigrantų palikuonis, mišrių šeimų atžalas, net mūsų jaunimą pasitraukusį toli nuo pagrindinių lietuviybės centrų. Tai asmenys, kurie nebemoka ar dažniausiai niekad ir nemokėjo lietuviškai, bet lietuviybei vis uk jaučia didelį sentimentą, žingeidumą, kartais net didesnę, negu su rambėje "tikrieji lietuvių". Iš savo gaunamųjų pajamų bendrovė nesipelno, bet visas lėšas permeta į naujų, seniai reikalingų pedagoginių ir propagandinių priemonių kūrimą, pvz., informacinių knygų (anglų kalba apie Lietuvą, magnetofono juostelių ir plokštelių su lietuviškom pasakėlėm ir pratybom vaikams, lietuviškų "komik booksų" ir kt. Tuo būdu bendrovė ateina į talką mūsų kultūros ir švie-

timo institucijoms, nesuspėjančioms leisti pakankamai informacinių priemonių lietuviybei diegti. Be to, bendrovė savo literatūroj garsina lietuvių spaudą ir platina mūsų politinių veiksnių leidinius.

Visa tai detaliam paaiškinama kaip tik aukščiau minėtame bendrovės kataloge. Ten rasite ne tik milžinišką gausybę lietuvių meno ir kitokių gaminių, bet taip pat ir įdomių diskusinių minčių lietuviybės išlaikymo programos tema. Šį kiekvienu požiūriu neįprastą leidinį galima užsisakyti, pasiuntus 2.00 dol. (arba 3.00 dol., jei norima gauti greitą pirmosios klasės paštą) sekančiu antrašu:

Baltic Associates, Ltd.

P. O. Box 8248, Boston, MA.02114

Katalogą galima įsigyti ir pas daugelį platintojų.

Gintaras Karosas

Štai keli Gintaro biografiniai bruožai. Iki 1967 metų Gintaras buvo užimtas lietuvių šeštadienine mokykla muzika, teatru, tautiniais šokiais ir su skautais. 1967-68 metų vasarą Gintaras įsijungė į respublikonų partiją ir ėmė dirbti John Sears Bostono mayoro rinkimams. Ten jis susipažino su Massachusetts partijos veikėjais ir įgavo praktikos politinėje veikloje. Tais pačiais metais Gintaras buvo nominuotas Respublikonų partijos kandidatu į Atstovų Rūmus. Jo rinkimi-

nė kampanija buvo pravesta labai įspūdingai ir gražiai, bet jis rinkimų nelaimėjo, nes Bostonas iš senų laikų yra demokratų tvirtovė. 1969 metais Gintaras ėmė lankyti politinių vadovų mokyklą Washingtone. Čia jis susipažino su Amerikos politikos vadovo taktika. Sekančiais metais Gintaras atsidūrė gubernatoriaus Sargent politinės veiklos štabe, rinkiminėje veikloje ir pasidarė grupių štabo vadu. Taip pat jis dirbo kaip tyrimų analistas Massachusetts valstijos administracijos departamente. Trumpą laiką Gintaras tarnavo federaliniame Vidaus reikalų departamente Washingtone. Grįžęs į Bostoną, kurį laiką tarnavo Valstijos administratyviniame departamente, o vėliau perėjo į mokesčių departamentą, kur ėjo kontrolieriaus bei revizoriaus pareigas.

Vėliau Gintaras įsijungė į lietuvišką veiklą. Jis organizavo "Lietuvių Jaunimo Informacijos Centrą" ir pradėjo leisti laikraštį "Lietuvių Jaunimas".

Norėdamas suburti lietuvių jaunimą, jis apvažinėjo visą Šiaurės Ameriką ir sudarė daugiau kaip 7000 jaunuolių sąrašus. Gintaras lankė įvairias kolonijas, sakė prakalbas, skaitė paskaitas ir redagavo "Lietuvių Jaunimas" laikraštėlį. Taip pat jis lankėsi ir Pietų Amerikoje, kur rado daug patriotiniai nusiteikusio jaunimo. Tris metus Gintaras, užsispyręs, nors visuomenės mažai palaikomas, redagavo ir leido "Lietuvių Jaunimą". Tik Liet. Šaulių Sąjunga Gintaro darbą įvertino ir jį parėmė medžiaginiais.

1972 metais Gintaras dirbo prezidento Nixono rinkiminėje kampanijoje, vėliau Etninių grupių veikloje 1972 m. Respublikonų konvencijoje Miami Beach, Floridoje, jis atstovavo Massachusetts valstijai. 1973 m. Gintaras dirbo prezidento Nixono inauguracijos štabe.

1974 metais jis gavo komercinių mokslų bakalauro laipsnį. Kitais metais – magistro diplomą. Gintaras per ištusus magistro mokslus yra dekanas garbės sąraše.

Gintaras priklausė: ASPA (American Society for Public Administrators), AMA (American Management Assoc.) Suffolk Universiteto baigusiujų organizacijai, Lietuvos Vyčiams, Bostono šachmatininkų klubui. Buvo Bostono Lietuvių Piliečių klubo direktorius (1969 - 1970), Bostono Skautų Akademikų pirmininku ir kit. organizacijose.

MINHA LIETUVA

EM PORTUGUÊS NR. 6(35)

Suplemento
MŪSŲ LIETUVA NR. 15(1650) 1980.IV.17

PETRAS RAUDUVĖ nasceu no distrito de Pasvalys, Lituânia, a 5 de setembro de 1912.

Estudou na Escola de Arte em Kaunas sob a orientação do famoso pintor lituano Adomas Galdikas.

Em 1937 apresentou seus primeiros trabalhos em Telšiai.

Entre suas obras mais importantes salientamos as ilustrações para o livro de T.Tilvytis "Artojėliai" e para o poema de A. Baranauskas "Anykščių Šilelis".

**PUSIES ŠAKELĖ GLAUDŽIAS
I ŠIRDIŲ KAIP SAVA. ❁ ❁ ❁ ❁
ŠAKELĖJE ŽALIOJOJ ❁ ❁
MANOJI LIETUVA. ❁ ❁ ❁**

PETRAS RAUDUVĖ

"MINHA LITUANIA"

MUSICA LITUANA

KANKLÉS (CÍTARA LITUANA)

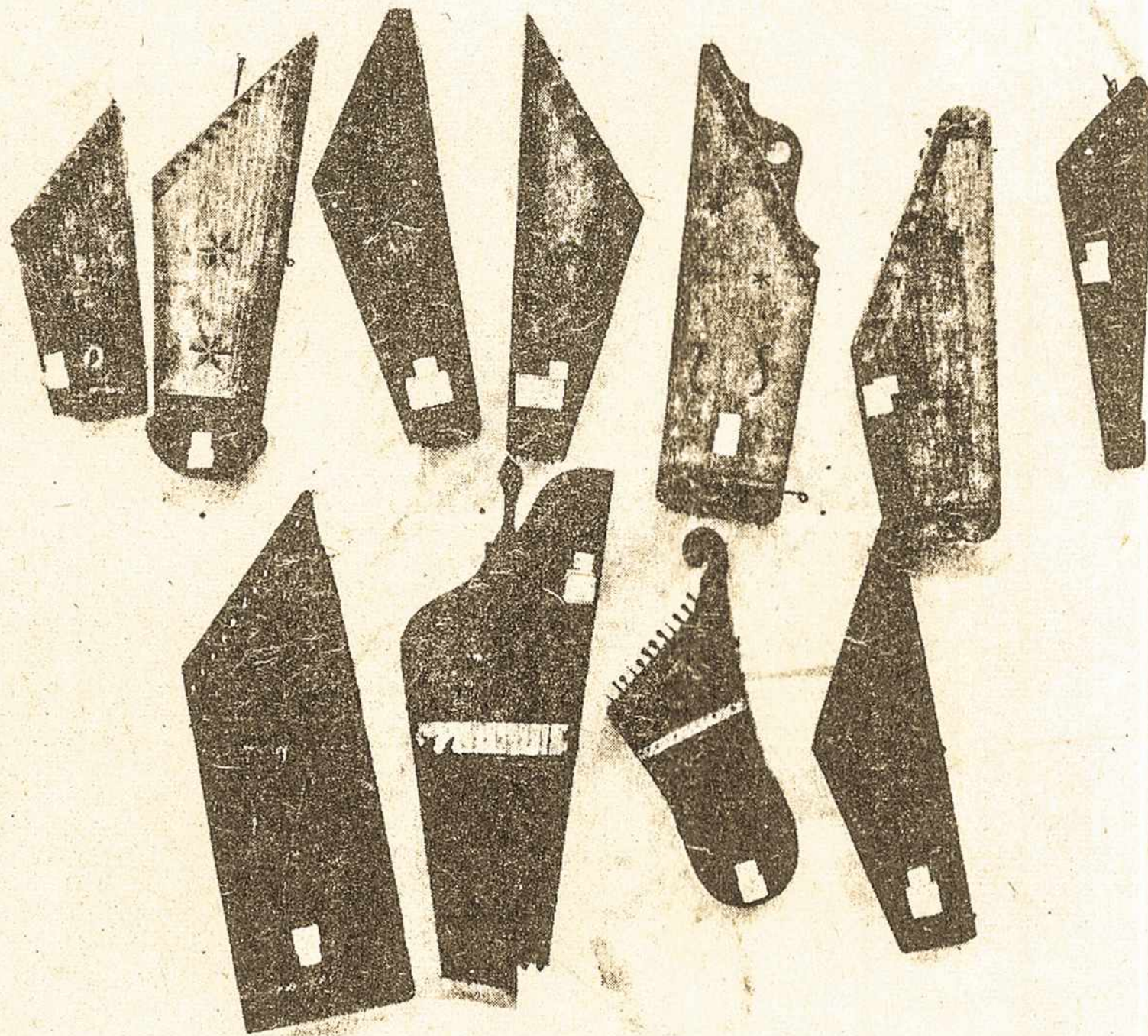
As "kanklés" são um dos mais antigos instrumentos lituanos de corda. Há referência a elas em canções populares, cantos e lendas pagãs, de uma época em que os lituanos acreditavam que a alma humana pudesse se incorporar em uma árvore ou em "kanklés" as quais, nesse caso, produziriam sons semelhantes aos da linguagem ou do soluçar humano.

Fontes históricas mencionam as "kanklés", pela primeira vez, no século 16.

Os traços mais característicos das "kanklés" lituanas relativos à sua forma são: o corpo é trapezoidal e tem uma das extremidades mais estreitas, aí são fixadas as cordas. Na outra extremidade, mais larga, ficam as cravelhas destinadas a reter as cordas. Esta extremidade é cortada obliquamente formando um ângulo agudo de 17 a 70 graus e um obtuso que se abre de 100 a 150 graus.

Há cinco maneiras de se tocar as "kanklés"; primária, digital, com as unhas (e anel), com plectro e mista.

Maneira primária: é a mais antiga, utilizada nas Terras Altas para interpretar as "sutartinés" em "kanklés" de cinco cordas. Faz-se as cordas vibrarem, tocando-as separadamente ou duas a duas com o indicador da mão direita. Atualmente este processo não é usado.

Varios modelos de KANKLÉS

Quanto às particularidades de fabricação as "kanklés" dividem-se em três grupos: primárias, simples e complexas.

Elaboradas a partir de um único pedaço de madeira, as primárias são as mais antigas e primitivas.

As simples são feitas também a partir de um único fragmento de madeira, mas são maiores, possuem de 9 a 12 cordas e sua confecção obedece a uma técnica mais desenvolvida.

As "kanklés" complexas são um conjunto de partes separadas: extremidades, lados, parte superior, costas (fundo). Antigamente as cordas eram feitas de tripa de animais ou de fio metálico — ferro ou aço.

Maneira digital: as cordas são dedilhadas com os dedos de ambas as mãos, como para tocar harpa.

Maneira de tocar com as unhas (e anel); as unhas dos dedos indicador e médio e a unha de um pequeno anel colocado no polegar tangem as cordas. A mão esquerda também é usada; os dedos indicador e médio tocam as cordas e impedem-nas de vibrar por muito tempo.

Maneira de tocar com o plectro: toca-se as cordas com o plectro preso na mão direita. Com a ponta dos dedos da mão esquerda prende-se as cordas não necessárias ao acorde e à melodia.

Maneira mista: usam-se ao mesmo tempo os dedos e o plectro. É o método mais popular na Lituânia.

nia por abrir muitas possibilidades dinâmicas e técnicas.

As "kanklés" eram usadas outrora, para tocar "sutartinés", (nas Terras Altas somente), música de dança e para acompanhar cantos. Houve alguns tocadores de "kanklés" lituanos que ficaram conhecidos não apenas como intérpretes, mas também como divulgadores e disseminadores do instrumento.

Com o aparecimento de movimentos nacionais de libertação e a intensificação da vida cultural no País grande atenção passou a ser devotada ao antigo instrumento nacional — as "kanklés". Nos salões das cidades e vilas, nas casas de camponeses, nas fazendas, começaram a ser organizadas festas com a apresentação de peças teatrais, danças folclóricas e execução de música em instrumentos populares.

Nessas ocasiões, exibiam-se, além de artistas isolados, pequenos conjuntos de "kanklés". Em 1916 o teatro de Kaunas assistiu ao primeiro concerto público de música de "kanklés".

No início do século 20 veio uma nova fase de desenvolvimento. Em 1923 foi criada em Kaunas, no Museu de Guerra, uma escola de intérpretes de "kanklés" para inválidos de guerra. Em 1926 foi organizada a Sociedade Lituana de Intérpretes de Kanklés. Por iniciativa desta associação, instituiu-se uma escola em 1930. Nesse período cuidava-se do aperfeiçoamento do instrumento, criando-se-lhe repertório próprio. A música de "kanklés" popularizava-se.

No final de 1940, com a fundação, em Vilnius, da Sociedade Filarmônica e da Companhia de Música e Dança Folclóricas, as "kanklés" foram introduzidas na orquestra de instrumentos populares.

Mais uma vez procedeu-se ao aperfeiçoamento das "kanklés": ao lado das primárias e secundárias passou-se a fabricar os tipos baixo e contrabaixo.

A interpretação com dedos e unhas provou ser inadequada aos conjuntos de instrumentos de sopro e coro, uma vez que o som produzido era muito fraco. Então, P. Stepulis, especialista em "kanklés" da orquestra, estabeleceu a maneira de tocar com o plectro e elaborou a teoria das cinco posições que generalizou toda a experiência de interpretação, revelando novas perspectivas.

A excelência de sua construção, a expansão da escala sonora de 29 cordas e a nova maneira de tocar produziram as condições necessárias a que as "kanklés" se tornassem um instrumento orquestral valioso, e também continuassem a ser aperfeiçoadas como instrumento de solo.

A criação da cadeira de instrumentos populares no Conservatório lituano e a introdução da especialização em "kanklés" nas escolas de música possibilitou o aparecimento de grande número de virtuosos nos últimos anos. É interessante lembrar também que composições de vários gêneros têm sido elaboradas especialmente para as "kanklés". Citamos como exemplos alguns concertos para "kanklés"

CRONICA

Na reunião do Circulo Literario Lituano, ocorrida no dia 23 do fevereiro, participou, chegado dos EEUU, o vicepresidente da Comonidade Mundial Lituana Vaclovas Kleiza.

Das suas melhores impressões de nosso pais ele disse que ficara pasmado como a nossa juventude fala bem lituano. Convidou os pais que continuem a ajudar a juventude a não esquecer a lingua de seus pais.

M.P.R.

A Comunidade Lituano—Brasileira está cuidando dos assuntos da escola lituana de São Paulo.

Desta feita foi convocada uma reunião especial no dia 23 de março do corrente ano na Vila Zelina.

A reunião foi dirigida pelo presidente da Comunidade Lituano-Brasileira sr. João Tatarūnas. Em nome da juventude manifestou-se o eng. Arnaldo Zizas. Foram percorridos os assuntos relativos as aulas de lingua lituana em São Paulo.

A.V.

Prevê-se a organização de cursos noturnos de lingua e cultura lituana para adultos. A Comunidade Lituano-Brasileira cuida deste assunto. Os cursos seriam ministrados durante a semana. Os participantes teriam melhor conhecimento da história da Lituânia e treinariam a gramática e hoções basicas da escrita. É um curso pratico para conhecer melhor seu país e aprender a escrever em lituano. Os interessados podem dirigir-se a diretoria da Comunidade Lituano-Brasileira.

R.J.S.

e orquestra de instrumentos populares.

A música de "kanklés" e sua execução vêm obtendo considerável êxito ultimamente. Em 1955 uma orquestra de "kanklés", compreendendo aproximadamente 300 elementos, apresentou-se pela primeira vez no Festival de Música. Um conjunto com as mesmas dimensões atuou no Festival de Juventude em Vilnius, em 1957.

Alguns conjuntos de instrumentos musicais populares têm atuado também em outros países, onde representam com sucesso a cultura musical popular da Lituânia.

Tradução de
Eidi Baltrušis Cardoso Gomes

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

Paruošė: Alf. D. Petraitis

KAUNAS

Kaunas – Lietuvos miestų senelis. Niekas tikrai nežino kada jis įkurtas. Spėjama, jog tai turėjo būti prieš tūkstantį metų /1030/. Pasiekę mus raštai nieko tikra nesako apie Kauno pradžią. Težinome, kad Neries santakoje su Nemunu dar akmens amžiais žmonių gyventa. Tai liudija akmens ir žalvario amžių liekanos, kurių iškasama Kauno apylinkėse.

Vienas padavimų pasakoja, kad Kauno miestą įkūręs meilės ir dailės deivės Mildos sūnus, vardu Kaunas. Kaunui labai patikę Žaliojo kalno šlaitai ir Nemuno slėnis. Jis ten įkurdęs miestą ir likęs jame gyventi. Jo varda buvo pramintas miestas.

Deivės Mildos padavimas mums sako, kad Kauno miestas labai senas ir kad prieš tai, kai jis buvo įkurtas, Neries santakoje būta senovės lietuvių šventovės, kur kūrenta amžinoji ugnis.

Iš "Sakalėlio".

ATSAKYTI Į KLAUSIMUS:

1. Prie kokios upės randasi Kauno miestas?
2. Ką žinome apie Kauno miesto įkūrimą?
3. Kas buvo Milda?
4. Koks buvo Mildos sūnaus vardas?
5. Kur yra Žaliojo kalno šlaitai?
6. Ką reiškia žodis deivė? Ar pažįsti kokią kitą deivę?
7. Kas buvo anksčiau akmens ar žalvario amžius?
8. Prieš kiek laiko apytiksliai buvo įkurtas Kauno miestas?
9. Kiek gyventojų yra Kaune?
10. Kaip vadinasi ta vieta, kur laikomos senovės iškasenos?

GRAMATIKA

SKIEMUO /SILABA/

1. Iš vienos eilutės į kitą keliami tik sveiki skiemenys. VIENOS RAIDĖS SKIEMUO NEKELIAMAS'.

Pavyzdys: Lie-tu-va, ei-ti, ra-šy-ti
ada-ta, bet me a-da-ta
aša-ra, ama-tas

2. Jeigu tarp skiemenų yra DVI PRIEBALSĖS jos perskiriamos.

Pavyzdys: ger-vė, var-gas, mies-tas
san-ta-ka.

3. Jeigu tarp skiemenų yra TRYS PRIEBALSĖS, tik viena eina į paskutinį skiemenį.

Pavyzdys: pirš-tas, varg-die-nis,
PASTABA: priebalsės dž neskiriamos, nes sudaro vieną garsą.

Pavyzdys: val -džia, di-dziu-lis,

PRATIMAS

Perrašyti skaitymą apie Kauną ir paskirstyti žodžius skiemenimis.

RAŠTO DARBELIS NR. 1

ŽODŽIAI: miškas – miške, miestas – mieste, mokykla – mokykloje

VEIKSMAŽDIS: būti – yra – nėra

PAVYZDYS: Skliaustelių vietose įrašyk ir pabrauk reikiamą žodį.

Jonas /būti/ namie.

Jonas yra namie.

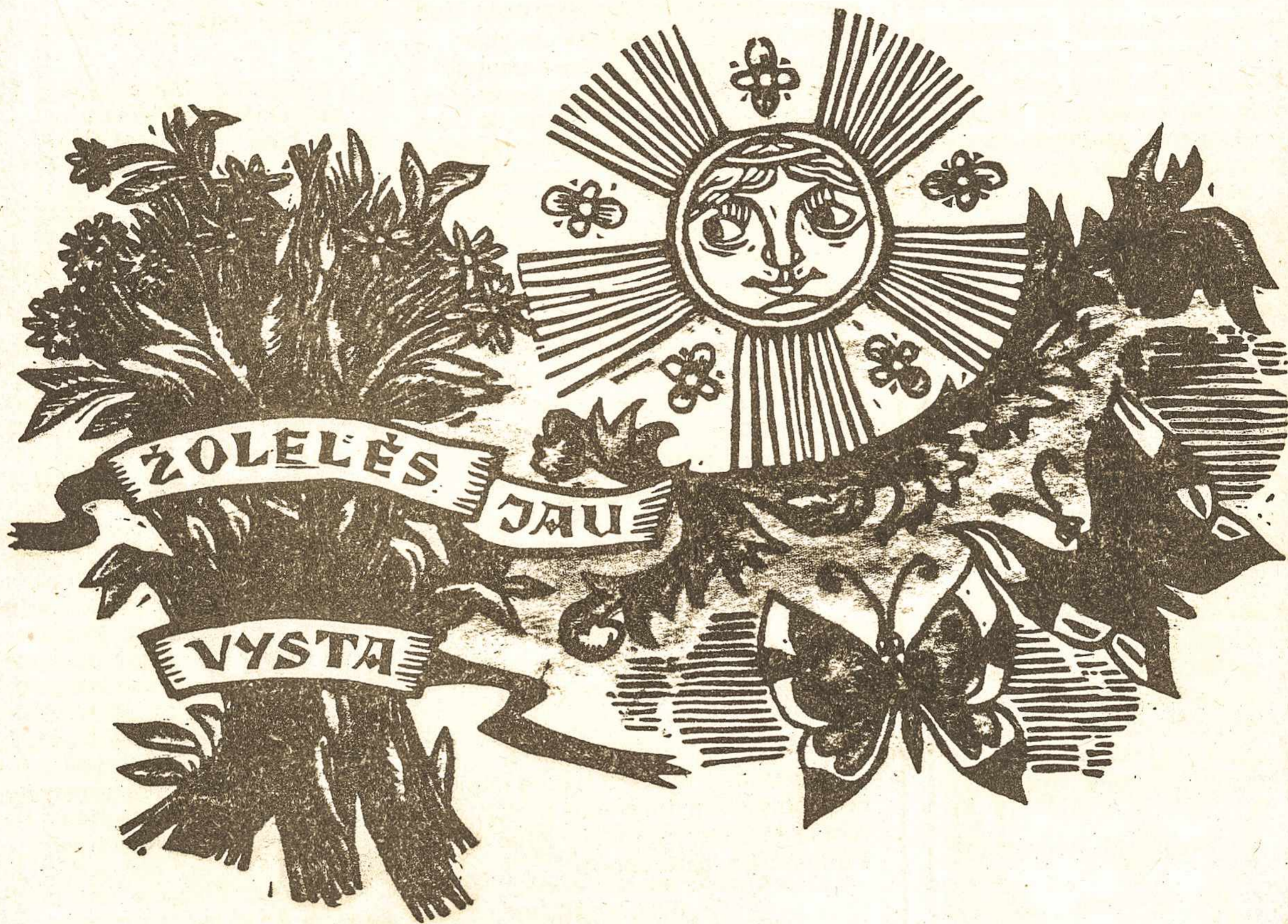
Antanas /būti/ Kaunas/.

Antanas yra Kaune.

1. Petras /būti/ kaimas/.
2. Onutės /nebūti/ mokykla/.
3. Kur /būti/ Vytas?
4. Šiandien Antanas /būti/ fakultetas/.
5. Dabar Romas /būti/ futbolo aikštė/.
6. Ten gerai, kur mūsų /nebūti/.
7. /Mokykla/ būti/ ramu.
8. Šiandien /būti/ labai graži diena.
9. Kur /būti/ Jonas, kad jo niekur negalima rasti?
10. Nakti būti gerai miegoti, o diena būti gerai dirbti.

KRISTIJONAS
DONELAITIS

METAI

Vei! kaip vėl aukštyn saulelė kopti paliovė
 Ir, aukščiaus savo žerintį nuritusi rata,
 Ant dangaus išgaidrinto sėdėdama, žaidžia.
 Vei! kaip jos skaistums, kūrendams žiburį karštą,
 Žemės vainikus pamaži jau pradeda vytint
 Ir grožybes jų puikias su pašaru maišo.
 Ak! kaip tūla mūsų žolelių taip nusirėdė,
 Kad nei boba jau didiai sukrošusi kumpso.
 O kiek jų darže žmogaus ranka nusiskynė
 Ir, grožybėms jų margoms trumpai pasidžiaugus,
 Jaugi suvytusias ir nederingas išmetė laukan.

S. Paulo ateitininkai rašo

Jaunimo darbas ir širdis —
Lietuvių tautos ateitis!

B L J S

KAS YRA LITUANIKA?

Manau, kad Lituanika atsirado iš idėjos organizuoti mažą Lietuvą. Kur mes galėtume susirinkti. Susiorganizuavo grupė žmonių ir nupirko dideli gabalą žemės. Vieta labai graži. Dar Lituanikoje yra 5 namai (iš tikrųjų 7). Į vieną iš jų mes, jaunimas atvažiuojam stovyklauti. Mes čia ne tik žaidžiam, bet ir daug įvairių dalykų išmokstam. Aš manau, kad Lituanikos tikslas bus pasiektas, ji surinks visus Lietuvius ir jų vaikus (decendentes).

Nida Remenciūtė

Lituanika yra maža Lietuva. Dabar mūsų Lituanikoje yra tik 5/7 namai. Viešam mes galim stovyklauti ir daryti pikniką. Mes čia kalbam lietuviškai ir mes padarysim Lituaniką didelę.

Lucija Banytė

Lituanika yra viena vietovė Atibajoje, kur susirenka tik lietuviai. Kur daug laukų ir gamtos. Stovykloje mes bandom kalbėti lietuviškai. Taip pat lietuviškai meldžiamės, dainuojam ir giedame. Mums čia Lituanika yra maža Lietuva, kur mes mielai lankomės ir pabūname.

Regina M. Remenciūtė

Lituanika yra viena vieta, kaip maža Lietuva. Lituanikoje yra labai gera, žalia gražu ir laisva. Tai yra vieta, kur man labai patinka.

Audra Remenciūtė

QUE É LITUANIKA?

Para mim, que passei alguns dias no acampamento e vim algumas vezes com minha familia, Lituanika é um lugar muito bonito, que traz paz e tranquilidade sobre as colinas. Lugar onde as pessoas consegue ficar mais perto de Deus e natureza. Aqui no acampamento descobri varias amizades e pretendo vir mais vezes. Stovykla, amigos, montanhas ceu até o ar é bom para saúde e tranquilidade mental e espiritual. Aqui com amizades que temos aprendemos dar calor humano as pessoas, também aquelas que ficaram na cidade. Para todas as pessoas que amam natureza, para aquelas que quer fugir da poluição e barulho da cidade Lituanika é no primeiro lugar. Tudo aqui é bonito, desde do hotel até as montanhas.

Lituanika é um lugar de descanso com Deus e natureza.

Sandra Regina Recchioni

Lituanika é situada no Município da Atibaia. Local tem apenas 6/7 casas, pois é no momento um inicio da colonização. Tem hotel, churrasqueira, casa onde passamos ferias. O lugar é muito belo, pois existe um grande espaço, um campo enorme, arvores em volta, que é ótimo para fazer cooper.

Hebert Georges Recchioni

/ Recchioni yra Bratkauskų anūikai jų dukters Joanos vaikai/.

(bus daugiau)

São Paulo, 1980 m. balandžio 11 d.

Mielas drauge J....,

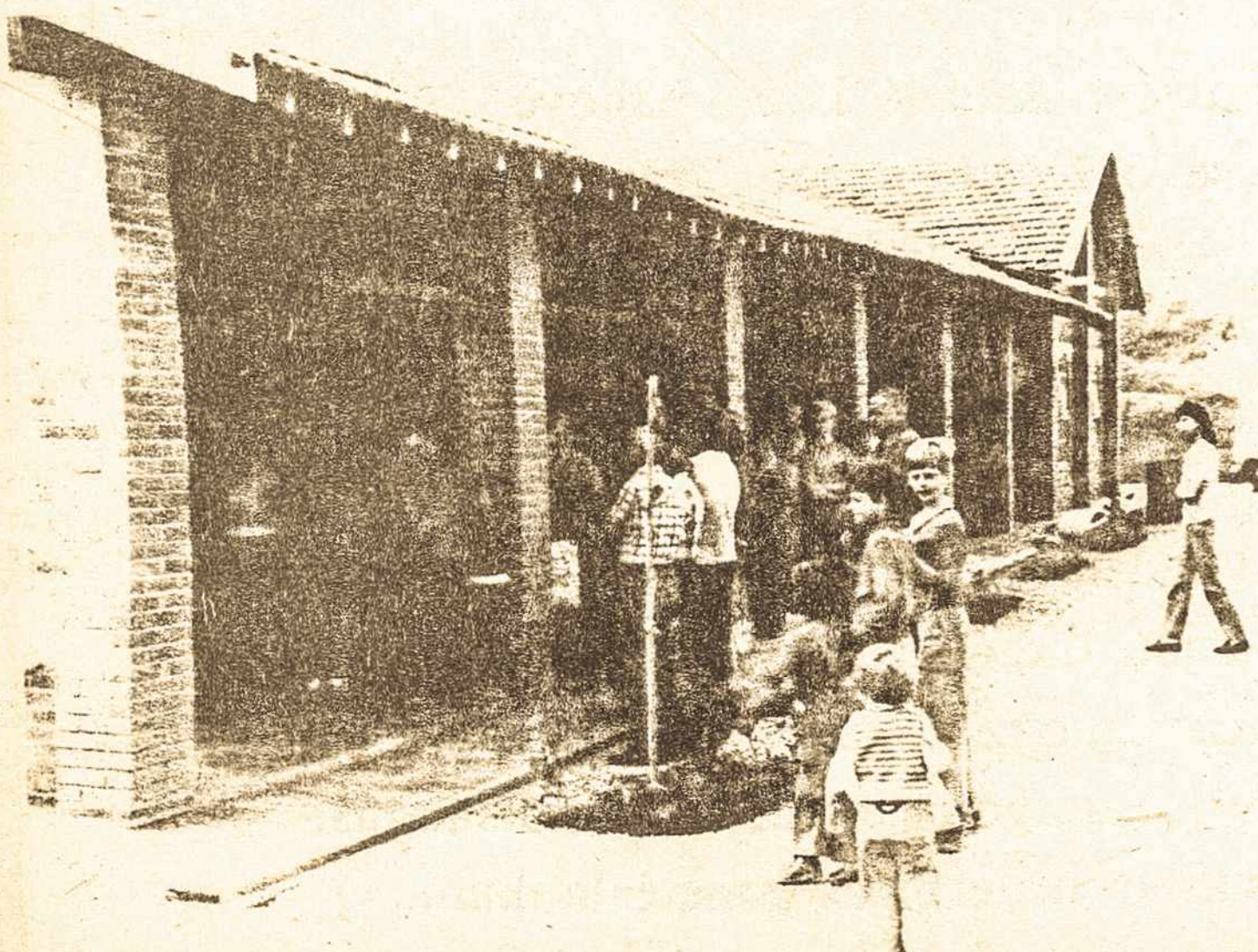
Jau seniai kaip nerašau tau. Laikas greitai bėga ... jau kita savaitė ... kitas mėnuo ...

Čia viskas pamažu vystosi. BLJS turi savo susirinkimą sekanciam savaitgalyje. Atrodo, žmonės grįžta iš atostogų. Turime daug planų. Parašysiu tau vėliau ką mes ten svarstėme po to kio ilgos pertraukos.

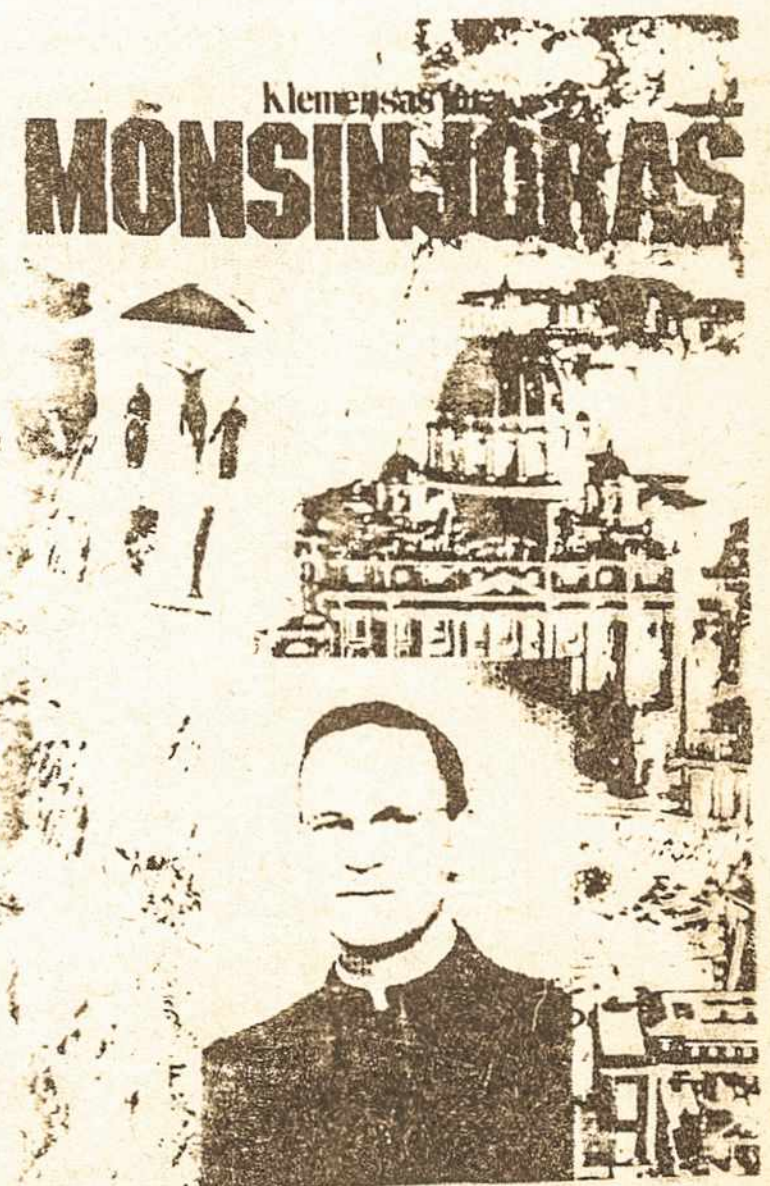
Mūsų organizacijos irgi po atostogų pradėjo judėti. At-kai labai susirūpinę jubiliejiniais metais. Girdėjau, kad bus daug vakarienių, ir visokių švenčių. Net sendraugiai at-kai žada susirinkti Atibajoje. Moksleiviai ir studentai turės stovyklą liepos mėnesį, su atsiųstu vadovu iš JAV. Girdėjau, kad gal net ir du atvažiuos. Minint tą viską, dar yra ruošiamas dainorėlis Roberto Saldzio, ir jis jau yra M.L. redakcijoje kad būtų išspausdintas. Robertas garantuoja, kad jame yra daug naujų " taip pat daug ir senų dainų, kurios yra visų pažįstamos.

Tautinių šokių grupei Nemuni jau suėjo 9 metai ir juos minėjo suruošdami šokių vakarą. Lauksime kai jiems sueis 10 metų, tai tada šventė bus dar didesnė. Nemuniečiai yra dabar užsiėmę repeticijomis, nes šiemet liepos mėnesį jvyks Čikagoje Tautinių Šokių Šventė. Ar aš jau tau minėjau, kad jie ten dalyvaus?

(nukelta į 11 psl.)

Svečių namo šventinimo iškilmės Lituanikoje

Knygą galima gauti ML redakcijoje.
Kaina Cr\$ 500,00.

PADANGIŲ KELIAIS

Pr. Gavėnas

KELIONES ISPUDZIAI

1. SAO PAULO – BOGOTA

Teko skristi į Europą, aplankant Kolombiją ir Venezuelą.

Rugsėjo 21 dieną. Iš Congonhas aerouosto VARIG lėktuvas pakyla 9 val. (pusvalandžiu vėliau, nes dar reikėjo patikrinti motorus, kaip pranešė); ir tuoj po 45 min. jau leidžiasi Riodežaneire, tarptautiniam Galeão aerodrome.

Iš Rio pakyla 10,40 ir tuojau prasi-
muša 12 km aukštumon, Amazonijos miškų link. Rio – Manaus: 2.865 kilometrai.

VIRS AMAZONIJS

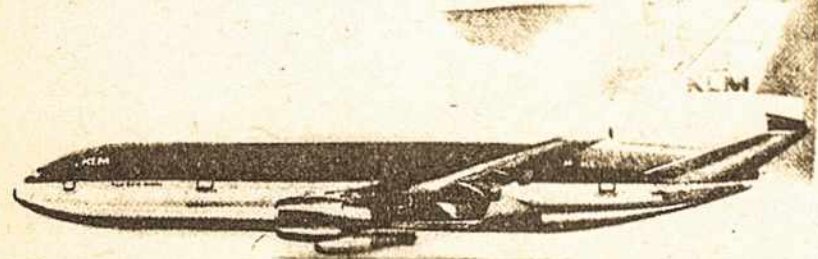
Skrendam virš Amazonijos, kur amžinai žaliuojantys miškai, šen bei ten perkirsti didžiulių upių ir jau pravestų kelių, kurių svarbiausi – Transamazonijos kelias.

Lėktuvas švelniai supa, šliaužia, nieko nesiekdamas. Nėra čia nei miesto "poliucijos", nei kaulus laužančių duobių. Tik kartas nuo karto kiek sudreba, atsimušęs į kokį paklydusį išdykėlį debesėlį, kuris, žiūrint, atrodo lyg pūku kuokštas.

Keleiviai (jų pilnas lėktuvas - 150) vieni snaudžia, kiti tingiai varto žurnalus, skaitinėja... Tai geriausia proga pailsėti.

Norėtusi, kartas nuo karto, žvilgterti per langą laukan. Betgi mano vieta koridoriuj, o prie lango sėdintis ponas, matyt, naktį nemiegojęs – ir žiovaudamas taip praveria nasrus, kad, rodos, prieš tave išalkusi pantera.... net baisu.

Taigi, apačioje nieko nesimato – tik tiršta debesų kaldra. O viršuj – mėlynas dangus, skaidriai spindinti saulutė.

Dra. HELGA HERING

MEDICA - GYDYTOJA

MOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Euliza, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

MIESTAS DZIUNGLESE

MANAUS – Amazonijos sostinė, su 300.000 gyventojų; gi pati Amazonijos valstija, apimanti 1.564.000 kvadr. km, turi iš viso apie milijoną gyventojų.

Miestas – tai 1669 metais portugalų pastatyta tvirtovė ant Rio Negro (Juodosios upės) kranto, tikslu apsiginti nuo kitų ateivių europiečių. Iš čia vyko platesnė kolonizacija: iškirstuose ir išdegintuose miškuose kilo ūkiai, o nuo 1850 metų, ypač iškilo kaučiuko gamyba. Juk čia auga "seringueira" – medžiai duodantys skystį, iš kurio gaminama guma. Tarp 1890 ir 1910 metų miškų gilumoj išaugo puikus, modernus pramonės ir didelės prabangos miestas su tarptautiniu upės uostu. Čia tuojau pat išdygo puošnus teatras "Amazonas", kuriame pasaulio garso trupės statė klasines operas; Čia prigužėjo iš viso pasaulio inžinierių, gydytojų, menininkų, prekybininkų, o taip pat ir misionierių. Kilus gumos produkcijos konkurencijai, ypač Azijos kraštuose, 1916 m. "Seringueiros" skysčio kainos taip pat krito, o su ja ir miesto pasakiškas gerbūvis.

ZONA FRANCA

Tačiau 1967 m. Manaus gavo "laisvos zonos" teises, kas jam nors dalinai grąžino praėjusių laikų prabangą – bei turtingumą "Zona franca" – tai ypatingos lengvatos prekių įvežimui ir nevaržomos prekybos vieta. Gi šitos privilegijos tikslas – pačioj Amazonijos miškų širdy ugdyti pramonės, prekybos ir plataus turizmo centrą. Dabar miestas turi apie 200 gerai įrengtų ir specializuotų pramoninių duodančių darbo tūkstančiams specialistų. Ir jame pilna krautuvių, kur pigesnėm kainom negu kitur gali gauti geriausių produktų, kasdien čia atgabenamų iš JAV, Japonijos, Europos ir kitur.

Tačiau aš nieko šiam didmiesty nematau, nes pakeleiviai turi tik valandą laiko kojoms pamankštinti, neišeidami iš aerodromo. Ir laikrodį čia jau atsilikęs nuo São Paulo viena valanda.

IESKAU TAUTIECIU

Leidžiantis į Manaus žiūrėjau, ar kur nepamatysiu, tarp indėnų, misionieriaus kun. Kaz. Békštos; ir, kiek toliau, kun. dr. F. Bendoraičio bei ses. Ksaveros ir dr. Kiaušo... Tačiau jie tik ant žemėlapiu arti, o atstumai čia didžiausi.

Belaukdamas pasiskaitau: Manaus yra saleziečių provincijos būstinė. Provincijai priklauso 20 namų su 112 bendrabrolių. Tai daugiausia mokyklos ir misijos. Jose yra ir lietuvis misionierius (Kur tų lietuvių nėra) – kun. Kazimieras Békšta, ilgus metus dirbantis tiesioginiai su vietiniais, indėnais – tapęs ne tik indėnų misionierius – krikštytojas, bet ir jų civilizacijos nagrinėtojas, jų gyvenimo istorikas, jų kultūros puoselėtojas.

(bus daugiau)

PETRAS PERKUMAS – LIETUVIŲ DOMUKAS SAVIO. Tai biografija jauno lietuvio saleziečio, anksti mirusio ir garsėjančio savo šventumu. Jos autorius – Petruko mokytojas kun. dr. Iginio Muraro, sulietuvintojas ir redaktorius – kun. Petras Urbaitis. Lietuvių saleziečių leidinys, Sao Paulo, Brazilija, 1979 m. 264 psl. Leidinys labai gausiai iliustruotas, spausdintas Romos saleziečių spaustuvėje.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

LITUANISTINĖS MOKYKLOS MOKINIŲ TELKIMO AKCIJA

JONAS TATARŪNAS

Praėjusią savaitę prasidėjo lietuvių kalbos mokslo metai. Būtų gerai, kad kiekvienas lietuvis tėvas ir motina pamąstytų apie savo lietuvišką pareigą paskatinti savo vaikus lankyti lietuvių kalbos pamokas.

Daugumas mano, kad geriau leisti vaikus mokytis anglų, vokiečių ar prancūzų kalbos, nes tų kalbų mokėjimas bus naudingesnis savo profesijose ar darbe. Jei tai ir teisinga, reikia neužmiršti, kad šias kalbas vistiek reikės mokytis po gimnazijos kursuose, ir jei mokės lietuvių kalbą, lengviau bus mokytis ir šių kalbų. Kuo daugiau kalbų mokame, tuo lengviau išmoksime dar vieną kalbą.

Be to, pagalvokime, kas bus po kiek metų, kai jau bus išmirusi ši karta, kurios dalis dar yra gimusi Lietuvoj, o kitą dalį jau sudaro čionai gimusieji ir kurie dar išmoko lietuvių kalbos. Mes turime lietuvišką bažnyčią, savo sodybą, buvusių lietuvių mokyklų rūmus, dvi lietuviškas parapijas. Kas bus, jei neturėsime lietuviškai kalbančių vadovauti ir tęsti lietuvišką darbą tuose mūsų židiniuose? Mes visi tikim j Lietuvos nepriklausomybę, kas, kaip faktai rodo, įvyks anksčiau ar vėliau. Ar nebus didelis nusizengimas prieš mūsų brolius ir seseris gyvenančius Lietuvoj? Nusizengimas prieš mūsų tėvelius ir protėvius, kurie sukūrė šį lietuvišką turtą ir jį globoja. Jei nebus naujos imigracijos, šių dienų vaikams ir jaunuoliams teks mus pavaduoti šiame lietuviskame darbe. Šiam lietuviškam darbui tęsti jiems reikės mokėti lietuviškai net ir dėl to, kad bus visuomet reikalinga turėti susirašinėjimus su kitom lietuviškom kolonijom.

Pamąstykime, kad susisiektimo sąlygos bus kas kart lengvesnės ir su laiku bus lengviau aplankyti Lietuvą. Amerikoje vasaros laiku išskrenda mažiausia vienas léktuvas per savaitę su turistais aplankyti Lietuvos. Pas mus irgi kas kart daugiau tautiečių ją aplanko. Šiandien Brazilijoje pergyvenam sunkų laikotarpį dėl didelės infliacijos. Bet su laiku ši situacija turės pagerėti ir sąlygos išvažiavimui bus lengvesnės. Kaip malonu nuvažiavus į Lietuvą girdėti tik lietuviškai kalbant ir lietuviškai kalbėti, susitikti su giminėm, susipažinti su tėvėlių giminėm, kurie mūsų laukia ir taip maloniai mus priima. Nemo-kėdami lietuviškai, ten nuvažiavę, jausimės kaip svetimi.

Šiais metais norima įvesti ir suaugusiems lituanistikos kursus, Vietoj sė-

DARIAUS - GIRĖNO lituanistinės mokyklos mokiniai atlieka programą Vasario 16 minėjime .
A. G. Plačo nuotrauka

dėti prie televizijos, nors vieną dieną per savaitę kiekvienam būtų malonu praleisti lietuviškoj nuotaikoj, nes be lietuvių kalbos bus dėstoma Lietuvos istorija, geografija, literatūra; bus galima praveisti diskusijas apie lietuviškus reikalus. Bus galima, jei susidarytų sąlygos, praveisti, kas mėnesį ar kas du, paskaitas įvairiom temom liečiančiom Lietuvos reikalus, kuriom būtų pakviesti mūsų inteligentai.

Šiais metais pasižadėjo mokytojauti p. Halina Mošinskienė, p. Magdalena Vinkšnaitienė, kun, Feliksas Jukauskas, p. Lucija Jodelytė Butrimavičienė, p. Angelina Dirsytė Tatarūnienė. Kursų koordinatorium pasižadėjo būti p. Alfonsas D. Petraitis. Jei reikės, bus pakviesta ir daugiau mokytojų.

Suaugusiems kursai prasidėjo 10 balandžio, 20 val. (ketvirtadienį), o jaunimui ir vaikams, balandžio 12 d. 15 val. (šeštadienį). Reikalui esant, bus galima susitarti pakeisti šį laiką. Taigi kursai veiks vieną kartą savaitėje, Vila Zelinoj Jaunimo Namuose ir Vila Anastasioje, dr. Jono Basanavičiaus mokyklos rūmuose. Prašoma užsirašyti abiejose parapijose ar prisistatyti nustatytu laiku. Kursais rūpinasi Brazilijos Lietuvių Bendruomenė.

LITUANISTINĖS MOKYKLOS PAMOKOS

- jaunimui ir vaikams prasidėjo balandžio 12 dieną, šeštadienį;
- suaugusiems – balandžio 10 dieną, ketvirtadienį.

Prašome nedelsiant užsiregistruoti lietuviškose parapijose:

tel.: 63.59.57 (Vila Zelina)
273.03.38 (Moóca)

Pamokos vyksta V. Zelinoje, Jaunimo Namuose ir V. Anastácio, dr. Jono Basanavičiaus mokyklos rūmuose.

VAKARINIAI LIETUVIŲ KALBOS K U R S A I

Juos gali lankyti tikrai lietuviškai kalbantieji mokiniai, nes tai nera pradinis kalbos kursas. Šiais metais salia gramatikos ir sintaksės, bus susipažinta su pagrindiniais lietuvių rašytojais.

Kursų kalendorius:

balandžio m. 17 ir 24
gegužės m. 8, 15, 22, ir 29
birželio m. 5, 12, 19, ir 26

Laikas: ketvirtadieniais nuo 20 iki 22 val.

Vieta: Rua Nova York 28
apto. 32, Sumaré - São Paulo

Informacija: tel 65 3286
/Alfonsas D.Petraitis/.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvras de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

MŪSŲ ŽINIOS

3-tosios kun. Benedikto mirties metinės ir Mišios, lietuvių saleziečių iniciatyva, šv. Kazimiero parapijoje, bus baandžio (abril) 27 dieną, 8 valandą. Atmenantieji tą Tautos ir Bažnyčios Darbuotoją – vienaip ar kitaip – Jį tejamini: malda, labdaros geru darbeliu, lidesniu ryžtingumu sekti Švietimo ir Labdaros Apaštalo garbingais pėdsakais.

GAVĖNIOS ŠALPOS VEIKLA

Gavėnios šalpos sąjūdy (Campanha da Fraternidade) šv. Kazimiero parapijoje daugiau pasireiškė vietiniai - kaimynai, Jie, tarp kita ko, suorganizavo loteriją, statydami kaip premiją auto radiją. Tokiu būdu "Campanha da Fraternidade" iš finansinės pusės davė 7 140 Kruzeirų. Pagal vyskupų konferencijos (CNBB) nustatytą paskirstymą, iš šios sumos 2.856 kr. atiteko pačiai parapinei bendruomenei. Tačiau bendruomenė atsisakė ir šios sumos ir ją įteikė rajoniniam vyskupui, kad savo nuožiūra paskirtų reikalingiausiems paramos.

Dabar projektuojamas "kermošius", numatytas birželio antrojo pusėj. Finansinis pelnas, jei koks bus, iš anksto skiriamas sudaryti fondui išleisti sąsiuviniais NAUJĄJ TESTAMENTĄ lietuviškai, skirtą lietuvių kolonijai.

LITUANIKA

Lituanikoj paskutiniu metu baigiami darbai antrajam arteziniam šuliniui prie vandens rezervuaro prijungti. Karolo Galecko ir Julijos Tylaitės namai jau baigti statyti. Leonido Metvedev namas jau iškilęs iki stogo.

FESTEJE COM VODKA

SPUTNIK®

TRI-RETIKADA 4000 ml 40% GL

BUSHKAYA OSOBAYA VODKA

Elaborada por: Industria de Bebidas SPUTNIK de Viktor Prokocowitsch

Rua Clemente Ferreira, 142 - São Paulo - SP
Reg. M.A. nº 351.000.321 - Reg. P.A.Y.S. nº 462-R
C.G.C.M.F. nº 43.870.591/001 - Indústria Brasileira

100% CEREAL

PEDIDOS PELO FONE: 266-4680

SKAITYTOJAI RAŠO...

1980.III.29

JAV-bių
Skaitytojas pasisako
"Petras Perkumas"
pašaukiminės knygos atžvilgiu.

Mielas Tėve Urbaiti,

Sveikinu Jus ir Kitus Tėvus Saleziečius su lietuviškuoju pasveikinimu: Sveiki, sulaukę linksmų Velykų! Tegu prisikėlęs Kristus Viešpats suteikia Jums visiems, daug paguodos, džiaugsmo ir kitų savo dovanų ir malonių.

Kaip Jūs begyvuojate? Kokia nuotaika? Kaip sustiprėjęs sugrįžo namo T.Gavėnas? Džiaugiuosi Jūsų redaguota knyga "Petras Perkumas". Yra gerai parašyta, puikus stilius; maloni skaityti.

Aš laikaisi neblogai. Dabar stengiuosi pavaduoti Jaunimo Centre T. Saulaitį. Mat, apie kovo vidurį susirgo - tapo paraližuotas jo tėvelis. Tai dabar jis prižiūri ten ligonį. Sudiev. Prašau perduoti mano Velykinius Sveikinimus draugams.

Petras Daugintis S.J.

iš Rio...

E. Petraitis

STUDIJOS LIETUVIŠKOM TEMOM

Dr. Antanas Gaulia Rio de Janeire baigė rašyti įdomų straipsnį apie du Tannenbergo - Žalgirio mūšius, 1410 ir 1914 metais. Jį pasiuntė atspausdinti į Š. Ameriką.

Dr. Gaulia turi daugiau medžiagos lietuviškomis temomis. Tikime, kad netrukus galėsime ką nors daugiau pasiskaityti.

IŠTOJO I UNIVERSITETA

Vlado Vyčo sūnus Vladas išlaikė "vestibular" egzaminus ir įstojo į universitetą. "Taigi, ne tik tai paulistai eina aukštus mokslus", su pasididžiavimu pastebi korespondentas iš Rio.

BLJS

Kaip ir kitais metais, įvyks šiemet Imigrantų Olimpiada. Tik anksčiau, vietoj rugpiūčio, bus liepos mėnesį. Tuo laiku Nemunas bus išvažiuojęs. Tai atstovaus Lietuvai tik Rūtelės Tautinių Šokių Grupė. Jie gražiai pasirodė 16 Vasario minėjime. Pernai dvi grupės šoko Olimpiados parodos metu. Šiemet, atrodo, tik Rūtelė turės atsakomybę šokti ir atstovauti mūsų Lietuvių Kolonijai..

Skautai dirba, bet tyliai. Labai sunku sužinoti jų veiklos naujienas. Per Šv. Kazimiero šventę, ketvirtą Kovo, skautai dalyvavo mišiose ir paruošė programą.

Ar atsimeni, kad tau pasakojau, kad jau du metai kaip veikia jaunimo choras pas mus? Taigi, Volungės choras. Jie yra pasiryžę puikiai išmokti dainas. Girdėjau, kad jie turi slaptą planą ateityje. Bandysiu sužinoti, jeigu bus galima, tau parašysiu.

Pas mus šiemet žada gastroliuoti Nerijos mergaičių choras iš JAV. Tik kad jos nepatvirtino datą. Bet nebijok tau pranešiu laiku.

Likusios mūsų mergaitės 16 Vasario Gimnazijoje, Vokietijoje, nuvažiuavo į Lietuvą. Kažin kaip joms pasisekė?

Ar tu jau girdėjai, kad PALK bus Argentinoje, 81 metais? Mes laukiame daugiau žinių iš ten. BLJS nori pasiūlyti Pietų Amerikos jaunimui atvažiuoti kada nors bendrai stovyklai Lituanikoje.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės suorganizavo lituanistinę mokyklą. Tai ne lengvas darbas. Bendrai jaunimas dar nesuprato, kad lietuvių kalba yra lietuviškos veiklos pagrindas. Stengiamės, kad jie subręstų toje mintyje.

Lauk naujienų, vėl parašysiu.

Laikykis.

Sandra Saldytė.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

LINGĖ Kazys (Uruguay)	Dol. 6,00
DOBILEVIČIENĖ Ona (Uruguay)	Dol. 12,00
KONTAUTAS Vaclovas	Cr. 1.000
BALTUSNIKIENĖ Marija	Cr. 500
PUTVINSKAS Vacys	" 500
STREITAS Lilij	" 500
PATINSKIENĖ Ona	" 300
SUKAREVIČIENE Paulina	" 300

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ ŽINIOS

V. Zelinoje LITUANISTINĖ MOKYKLA, dėl pailgėjusio savaitgalio, ateinantį šeštadienį neveiks. Sekančios pamokos bus balandžio 26 d., 15 val. Jaunimo Namuose.

INTERETNINĖS VELYKOS ZELINOJ

Komunizmo pavergtų tautų atstovų komitetas São Paule (CISP) Popiežiui sutikti balandžio 8 d. turėjo savo 3-čią posėdį São Bento kolegijoje. Belaukiant oficialaus susirinkimo protokolo, čia tik norima tuoj pranešti, kad jau anksčiau numatytom interetninės bendruomenės Velykom diena yra numatyta gegužės 18 (dviem dienom prieš Popiežiaus gimtadienį, kuris išpuola gegužės 20), o bažnyčia, kurioj tos "Velykos" būtų švenčiamos, tai, po nedelių svyravimų, buvo priimtas pasiūlymas pasirinkti lietuvių V. Zelinos bažnyčią, tuo norint pabrėžti, kad lietuviai "Tėvynėj daugiausia persekiojama ir kovojanti tauta, o čia – pirmieji, kurie ėmėsi iniciatyvos net patį Popiežių pakviesti."

Sis įvairių etninių grupių susitelkimas "interetninėm Velykom" būtų, tarp kita ko, tarsi generalinė repeticija susitikimo su Popiežium.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Didįjį Ketvirtadienį Vila Zelinoje mirė URŠULĖ KAMARAUSKAITĖ VYŠNIAUSKIENĖ, kilusi iš Ukmergės. Į Braziliją buvo atvykusi 1928 metais. Buvo uoli Vila Zelinos bažnyčios lankytoja. Palaidota Vila Alpinos kapinėse. Liūdesyje liko penki vaikai.

Velykų pirmą dieną Parque S. Lucas mirė BRONIUS JASIONIS.

Kovo 21 dieną Monte Sinai ligoninėje (Pari), širdies smūgio ištiktas, mirė kap. PETRAS GAULIA sulaukęs 59 metus.

Velionis buvo gimęs Disėtų valsčiuje, Zarasų apskrityje. Brazilijon atvyko 1947 metais ir apsigyveno Bom Retiro – Luz rajone. Dirbo įvairiose apylinkės spaustuose.

Liūdesyje paliko žmoną Anitą ir sūnų Petrą bei pusbrolius Romualdą, Kazį ir Antaną Gaulias bei tetą Uršulę Gaulienę

PIETŪS LITUANIKOJ

Balandžio 21 dieną Lituanikoj organizuojami pietūs. Norintieji pietuose dalyvauti prašomi pranešti telefonu:

– p. Angelikai Trūbienei 215-31-35
– arba Dédei Juozui tel. 63-59-75.

Norintieji gali vykti visam ilgam savaitgaliui.

Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje
balandžio 27 d., sekmadienį, 8 val. Šv. Mišios už A.A.
kun. BENEDIKTĄ SUGINTĄ 8-tą jo me-
tinių mirties proga.

gyvenancius Rio de Janeiro mieste. Kovo 23 d. buvo palaidotas V. Formozos kapinėse.

30-tos dienos Mišios bus Rio de Janeiro, kurias lietuvių koplyčioje atlaikys kun. Pr. Gavėnas balandžio 20 d. 10 val. Išėkis ramybėje, daug pergyvenimų turėjęs, taurus Lietuvos sūnau.

Italija

MIRĖ A. LIŠAUSKAS

Staigi mirtis aplankė šv. Kazimiero Kolegiją Romoje. Kovo 5 d. širdies smūgio ištiktas mirė teologijos studentas dijakonas Augustinas Lišauskas.

Velionis buvo gimęs 1911 m. kovo 11 d. Bajorų k., Kietaviškių parapijoje, Trakų aps. Jis buvo pilnas pasiaukojimo, geros dvasios ir stengėsi visiems padėti. Tačiau jo gyvenimo kelias buvo kupinas vango ir rūpesčių. Anksti jis metė savo tėvų ir, būdamas neturtingas, negalėjo studijuoti. Dirbo pas ūkininkus ir įvairius kitus darbus, bet jau iš jaunystės jautė pašaukimą į dvasinį luomą. Tai siekė Lietuvoje ir buvo įstojęs į Kauno kunigų seminariją, bei tremtyje Vokietijoje ir JAV. Pagaliau 1974 m. Toledo vyskupas leido jam lankyti nuolatinio dijakonato kursus, ir 1976 m. jis buvo pašventintais nuolatiniu dijakonu ir dirbo Toledo vyskupijoje sielovadoje.

Nesitenkindamas tuo, prašė vyskupą leisti siekti ir kunigystės. Vyskupui nesutikęs dėl per vėlyvo jo amžiaus, 1977 m. atvyko į šv. Kazimiero lietuvių kolegiją Romoje. Čia studijavo teologiją popiežiškame šv. Tomo „Angelicum“ universitete. Trečiais studijų metais Dievulis staiga pasiūlkė jį pas save atsiimti nupelnę atpildą už visus iškentėtus vargus.

Palaidotas kovo 8 d. Centrinėse Romos Campo Verano kapinėse Lietuvių Kolegijos koplyčioje. Šventąsias mišias už jo sielą aukojo Europos lietuvių vyskupas Antanas Deksnys, Kolegijos rektorius prel. L. Tulaba ir dar penki lietuviai kunigai.

Kl. R.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

MŪSŲ LIGONIAI

Didįjį Šeštadienį, vargonininkas Feliksas GIRDAUSKAS, nors jautėsi nepergerai, nuvažiavo į V. Zeliną pagroti Prisikėlimo Mišių. Užlipęs laiptais į viršų, pasijuto be jėgų ir tuoj buvo nuvežtas namo. Viduriavimo ir mažakraujystės kankinamas, išbuvo namie iki antradienio, kada ponis Stasė Lu koševičienė nuvežė jį į ligoninę "Panamericano", Pinheiros rajone. Ten šeštadienį jį aplankė choristai ir bičiuliai, o sekmadienį po pietų, kun. Stasys Šileika, pasinaudodamas tuom, kad vyko į Vila Anastácio pobūvį, iš kur toji ligoninė yra netoli.

Lai mūsų mielam "Maestro" Dievas duoda sveikatos ir stiprybės, kad dar ilgai galėtų palaikyti mūsų choras, giesmes ir dainas.

LIGA SAULAIČIŲ ŠEIMOJ

T. Antano Saulaičio, SJ, dėdė J.E. Petraitis iš Rio praneša, kad Antanas Saulaitis sen., gyvenantis Oakville, Conn., JAV-bėse, turėjo priepuolį, kurį amerikoniai vadina "stroke", t.y. kraujo išsiliejimas smegenyse. Pasėkmėje ligonis liko be kalbos ir dešinė kūno pusė tapo paralyžuota – lygiai taip, kaip atsitiko su p. Anele Dubauskiene. "Aš turiu mažai vilties, kad jis pasveiks", rašo J.E. Petraitis; bet jisai nepasiduoda, skaito laiškus ir laikraščius, ir turi neblogą apetitą. Gal Dievas jo pasigailės ir jojo vaiku ir sugrąžins jam bent kalbą. Ko ir mes linkim; ir meldžiam Dievo.

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP

MIŠIOS

Balandžio 19 dieną, 19:30 val. šv. Kazimiero koplyčioj bus atlaikytos 30-tos dienos Mišios už a.a. PETRONĖLĘ KATILIENĘ. Moókos Maldos Apaštalavimas kviečia gimines ir pažįstamus šiose Mišiose dalyvauti; ir iš anksto dėkoja.